

SEANSE

Harald Zwart

Zwart Arbeid
Smedjegt.88
1632 Gml. Fredrikstad
Norway

1 EXT. INNSJØ "THE ISLES" I MINNESOTA - DAG 1

En eldre mann, LUDVIG DAHL, ligger DØD i vannkanten. Kroppen hans ligger halvveis på land mellom rullesteinene, og **hodet beveger seg frem og tilbake i takt med bølgene.**

2 EXT. SKOG - MINNESOTA - DAG 2

En ung dame, INGEBORG KØBER, løper barbeint gjennom skogen så fort hun klarer. Hun gråter, gisper etter luft i full panikk. Kvister og lyng på bakken river føttene hennes til blods, men hun stopper ikke.

EN LANDEVEI - to damer - ASTRID STOLT NILSEN, og DAGNY DAHL, INGEBORG'S MOR, spaserer langs veien da de plutselig hører skrikene fra Ingeborg.

De snur seg og Ingeborg løper rett i armene på sin mor.

DAGNY
Ingeborg? Hva er det?

INGEBORG
Det er far... Han er... han er...

3 EXT. INNSJØ "THE ISLES" I MINNESOTA - SENERE: 3

Vi er tilbake i vannkanten hvor det nå et TEAM med POLITI som holder tilbake skuelystne turister. Politiet åpner opp for AMBULANSE PERSONELL som legger liket av LUDVIG DAHL på en BÅRE.

Ingeborg står og ser forferdet på det hele mens hun gråter i armene på DAGNY.

En middelaldrende mann, GEORG APENES, kommer gående.

Han går dem i møte, og trekker de tre utenfor rekkevidde av politiet.

ASTRID STOLT NILSEN
Så godt du fikk beskjed.

APENES
Jeg kom så fort jeg kunne. Det er noe jeg må fortelle dere....

De ser undrende på han.

APENES (CONT'D)

Jeg har visst at dette kom til
å skje... Hvilken dag, hvor. Og
hvordan.

Han trekker frem en konvolutt hvor forseglingen har blitt
brudt, og viser ett brev - fylt med tall. En KODE. Georg ser
rett på Ingeborg.

APENES (CONT'D)

Du har forutsagt det.

Ingeborg's sjokk vokser og hennes SKRIK blander seg med en
TOG FLØYTE -

SUPER: "MINNEAPOLIS, MINNESOTA 1934"

4 EXT. TOG ÅPENT LANSKAP - DAG 4

Landskapet er helt flatt, og åker på åker strekker seg
så langt øyet kan se.

Et 1930 Art Deco, moderne Streamlined tog raser gjennom
landskapet hvor høstfargene er på vei til å miste sin glød.

TEKST : "BASERT PÅ EN SANN HISTORIE"

5 FRA UTSIDEN AV TOGET - 5

FOKUSERER vi på en ensom passasjer som stirrer tomt
på landskapet mens refleksjonene fyker over ansiktet.

ADVOKAT WILLIAM BARNETT, en mann i midten av 30 årene, som
ser ti år eldre ut. På grunn av sorg.

I fanget ligger en saksfolder med et bilde av INGEBORG
KØBER's melankolse ansikt.

6 INT. KAPELL AV ST. AGNES, MINNEAPOLIS - DAG 6

Begravelse. Sortkledde INGEBORG KØBER sitter på første rad og
kamera roterer langsomt rundt ettersom kisten blir båret ned
midtgangen. Hun sitter mellom DAGNY DAHL, og STEFAN KØBER
(hennes mann).

Lenger bak ser vi to politimenn.

7 EXT. MINNEAPOLIS TOG STASJON - DAG 7

Tåken ligger tykt. ANDREAS BERGESEN, en ung, ambisiøs
advokat, venter ivrig på perrongen. Han ser opp på skiltet:

ANKOMMER: TOG FRA NEW YORK CITY

TOGFLØYTEN høres et stykke unna, og Andreas retter på slipset og håret idet lysstrålen fra lokomotivet danser mot han i den tykke tåken.

7B INT. TOG - DAG

7B

William pakker sammen papirene idet en KONDUKTØR går ned midtgangen og annonserer -

KONDUKTØR
Minneapolis neste!

8 EXT. MINNEAPOLIS TOG STASJON - DAG

8

En AVISGUTT selger aviser til avstigende passasjerer.

AVISGUTT
Ludvig Køber blir begravd i dag.
Ulykke eller moderne heksekunst?
Var dette århundrets forbrytelse?

Lokomotivet slipper en stor dampsky og William stopper og kjøper en avis.

AVISGUTT (CONT'D)
Har du kommet til begravelsen?

WILLIAM
Ikke så vidt jeg vet. Såfremt ikke
det er min egen da.

Rundt omkring blir folk gjenforent med familie og passasjerer. Alle virker opptatt av Køber-saken der de refererer til avisene. Vi kan så vidt plukke opp deres samtaler.

MAN # 1
Hun gjorde det helt sikkert.

DAME # 1
Helt skamløs.

Hviskingen blir til hviskende sang.

HANG HER, HANG HER (audio)

HANG HER, HANG HER (video)

ALLE
Har du hørt har du sett? Er det
galt, er det rett, at hun myrdet
sin egen far? Kan hun til og med gå
klar?

William går blandt alle menneskene bortover perrongen.

SLADDER TIL SLADDER
Jeg hørte hun druknet han.

VENN TIL EN ANNEN
Nei, først brakk hun nakken hans.
Derretter druknet hun han.

Andreas baner seg vei gjennom folkene og kommer William i møte.

ANDREAS
Barnett. Beklaget. Jeg sto og ventet utenfor første klasse.

WILLIAM
Jeg foretrekker andre. Hyggeligere folk.

ANDREAS
Velkommen til Minneapolis. Jeg er kjempefan.

WILLIAM
Takk..?

ANDREAS
Beklager. Andreas Bergesen.

WILLIAM
Bergesen? Det er..?

ANDREAS
Halvt Norsk. Eller kvart, tror jeg. Assisterende forsvars advokat. Jeg skal assistere deg i Køber-saken.

WILLIAM
Som jeg ennå ikke har bestemt meg for å ta.

ANDREAS
Akkurat. Jeg må si: en mann av din kaliber. Det er stort for meg å få jobbe med mitt forbilde.

William ser på alle folkene.

WILLIAM
Har alle kommet for Ludvig Dahl's begravelse?

ANDREAS

Nei. De er kommet for å se datteren
hans bli kastet i fengsel.

WILLIAM

Er det sant?

ANDREAS

Sannheten er vel diskutabel.

WILLIAM

Nei det er den ikke. Har du ikke
lært noe på fakultetet?

9

EXT. KAPELL AV ST. AGNES - DAG

9

Prester og andre offisielle overværer kisten som blir løftet
inn i en sort Cadillac Lasalle begravellesbil. Ingeborg føler
alles øyne på seg og forsøker å gjemme seg inne i hetten.

Presten lener seg mot en offisiell mann ved siden av seg.

PRESTEN

(hvisker)

Hun er en kvakksalver. Påstår at
det finnes ånder.

OFFISIELL MANN

(spøkefult)

Gjør det ikke det?

Presten bare flirer av han. Den offisielle mannen tenker seg
litt om - så -

OFFISIELL MANN (CONT'D)

Hva med den hellige ånd?

Presten har ikke noe svar på det.

10

EXT. MINNEAPOLIS, PRIVAT HERRE-KLUBB - DAG

10

Elegante menn med konjakkglass og sigar, ser prosesjonen gå
forbi gjennom de høye blyglass vinduene.

MANN MED SIGAR

Hvordan er det mulig å tro at man
kan snakke med døde?

MANN MED SIGAR 2

Har du prøvd å snakke med min kone?

Begge ler.

11 INT. TEKSTIL FABRIKK - DAG 11

En gruppe sømmersker ser på prosesjonen gjennom vinduene bak symaskinene sine. Alle diskuterer i munnen på hverandre når de ser Ingeborg gå utenfor.

12 EXT. SENTRUM MINNEAPOLIS - DAG 12

To eldre menn sitter på en benk i parken og ser prosesjonene gli forbi.

MANN PÅ BENK

Hun må jo være ekte.

MANN PÅ BENK # 2

Hvorfor det?

MANN PÅ BENK

Hvordan forklarer du alle professorene som har testet henne? En dame klarer ikke å lure alle de mannfolka.

William og Andreas går forbi og vi følger dem.

WILLIAM

Dette er jo rene heksejakten.

ANDREAS

Ja, det er litt rart, siden hun er et helt legitimt medium.

WILLIAM

"Legitimt medium" - er vel en selvmotsigelse?

ANDREAS

Nei. Hun kan se inn i fremtiden -

WILLIAM

- lese forseglede konvolutter osv osv. Jeg har lest saksmappen hennes.

ANDREAS

Dommere, bankmenn, politikere. Smarte, utdannede mennesker - alle som er noe har vært hos henne.

WILLIAM

Alle som har penger, Andreas. Dette spiritisme greiene er en overklasse sport.

Folkemengden stopper opp og politiet lager en åpning.
William og Andreas forsøker å få bedre utsyn der de står.

Ludvig Dahl's begravelsesfølge kommer med Cadillac'en først,
og folkemengden blir respektfullt stille. Kort bak kommer
Dagny og - Ingeborg.

ANDREAS

Hun er flott, synes du ikke?

WILLIAM

(til seg selv)

Perfekt kommentar i en begravelse.

ANDREAS

Der går, Dagny Dahl. Moren hennes.
Norsk immigrant. Familien kom hit
ved århundreskiftet. Respektert
familie. Bak henne går Ingeborg's
mann, Stefan Køber, og deres
tjenestepike Elvira som alltid har
vært hos dem.

Stuepiken ELVIRA, og STEFAN går bak Ingeborg og Dagny.

Plutselig møter Ingeborg blikket til William. Øynene deres
møtes, og lyden forsvinner. De har ett øyeblikk.

Andreas legger merke til det.

Folkemassen begynner å hviske og synge lavt og unisont.

ALLE

Galgen, galgen, la Køber-saken få
sin slutt. Galgen, galgen...

13

EXT. OAKLAND KIRKEGÅRD - DAG

13

En kirkeklokke slår sakte mens PRESTEN venter ved en åpen
grav. Kors og gravstøtter, omkranset av et smijernsgjerde.

FOLKEMENGDEN samler seg utenfor gjerdet, et åpent område med
gravstøtter skaper et beskyttende ingenmannsland mellom
folkemassene og Ingeborg.

Ludvig Køber's kiste blir senket i jorden idet Andreas og
William kommer bort til gjerdet.

WILLIAM

Jeg er ikke noe glad i kirkegårder.

Andreas forstår hvorfor.

ANDREAS
Forresten. Kondolerer med din kone.

WILLIAM
Du er seks måneder for sent, men
takk.

Begge ser på Ingeborg.

ANDREAS
Ingeborg kan høre når de døde
snakker.

WILLIAM
(sarkastisk)
Stakkars - lyden her må jo være
helt uutholdelig.

Andreas oppfatter ikke sarkasmen og det fasinerer William.

WILLIAM (CONT'D)
Du tror på alt dette seanse tullet,
du?

ANDREAS
Jeg vet bare hun hjelper mennesker
i sorg.

WILLIAM
Nei. Hun *utnytter* dem. Dette er
bare anomalistisk psykologi. Jeg
tror ikke på noe liv etter døden.

ANDREAS
Og det er derfor du er den perfekte
advokaten hennes.

WILLIAM
Som sagt - jeg har ikke tatt saken
ennå.

Presten kaster jord på kisten.

PRESTEN
Ludvig Dahl, du ønsket å hvile ved
siden av din sønn, Ragnar. Vi håper
du endelig finner fred når dere
gjenforenes. I faderen og sønnens
navn...

Ingeborg skal til å legge en rose på kisten da -

THOMAS BONNEVIE, en streng og mørk-kledd AKTOR trer frem. Han
hendvender seg til politiet.

To politimenn reagerer, griper henne slik at hun ikke får fullført og rosen faller istedet på bakken. Hun forholder seg stoisk og rolig idet de trekker henne unna graven og leder henne mot utgangen.

Folkemengden begynner å heve stemmene og rope skjellsord mot henne. Så høylydt blir folkemengden at vi knapt kan høre hva politiet sier -

POLITI MESTER

Du er arrestert for mordet på
Ludvig Dahl...

William ser hvordan hun blir dradt vekk, og Dagny reagerer.

DAGNY

La henne være!

FOLKEMENGDEN har begynt å rope "Galgen, galgen!".

DAGNY (CONT'D)

Nei. Slipp henne.

Politimenn skyver Dagny til side og setter håndjern på Ingeborg.

Et blits-regn fra PRESSE FOTOGRAFER lyser opp hele området, og politimennene leder Ingeborg ut fra kirkegården og inn i en ventende politibil.

Dagny snur seg til STEFAN.

DAGNY (CONT'D)

Gjør noe!

STEFAN

Hva skal jeg gjøre? Det er jo politimenn.

Så oppdager hun Andreas.

DAGNY

Andreas!

ANDREAS

Det er ingen ting vi kan gjøre, Fru Dahl.

DAGNY

Avtalen var at hun skulle melde seg i morgen -

Hun avbryter seg selv når hun ser William ved siden av.

DAGNY (CONT'D)
Er du Advokat Barnett?

WILLIAM
Ja.

DAGNY
Takk Gud for at du er kommet.

Hun peker på Bonnevie.

DAGNY (CONT'D)
Det er hans feil.
(til Bonnevie)
Ingeborg er uskyldig. Du jager
henne som hun var en heks!

ANDREAS
(hviskende til Dagny)
Ikke gjør ting værre, er du snill.

Men hun klarer ikke å la være.

DAGNY
(til Bonnevie om William)
Ser du hvem dette er? William
Barnett. Den beste advokaten i
landet!

Bonnevie ignorerer henne og setter seg inn i en annen bil.
Dagny snur seg mot William.

DAGNY (CONT'D)
Du må ordne opp i dette.

WILLIAM
Fru Dahl, jeg må være helt ærlig
med deg, mens jeg setter pris på at
du har etterspurt meg personlig så
har jeg ennå ikke -

DAGNY
(avbryter)
Kom. Du må treffe henne. Da vil du
forstå.

Hun ser på Stefan.

DAGNY (CONT'D)
Stefan. Kjør oss til fengselet.

14 EXT. GALGEBERGET FENGSEL-FERGEN MISSISSIPPI ELVEN - NATT 14

Lyden fra MISSISSIPPI. På hver side av elven strekker små brygger seg ut i den strie elven. På den andre siden ligger fengselsbygningen omringet av tåke.

William, Andreas, Dagny og Stefan stiger ut av bilen. Stefan forter seg å snakke til William mens Dagny ikke kan høre dem.

STEFAN

Så du er den fancy advokaten
svigermora mi bruker alle pengene
sine på?

WILLIAM

Unnskyld..?

STEFAN

Du tjener vel mer på en dag enn jeg
gjør på en hel uke.

WILLIAM

Kommer an på hva du tjener på en
uke.

STEFAN

Vel, akkurat nå har jeg ikke jobb
så...

Dagny kommer bort. Stefan later som ingen ting og strekker ut
handen.

STEFAN (CONT'D)

Stefan Køber.

De ser over elven mot noen gamle, råtne galger utenfor
fengselet.

STEFAN (CONT'D)

I gamle dager ble fangene hengt
der.

ANDREAS

Og nå er Ingeborg der.

William ser på han som om Andreas alltid sier feil ting til
feil tid.

DAGNY

Når noen forsøkte å rømme sto folk
og så på hvordan de ble tatt av den
strie elven. Det var kveldens
underholdning. Sier litt om hvem
vi er.

Ut av tåken kommer en åpen kabelferge glidende mot dem.
Ombord en FERGEMANN opplyst av en enkel lanterne.

Dagny gir Andreas en bunt med innpakket klær og mat.

DAGNY (CONT'D)

Gi henne dette. Hun har ikke spist
i hele dag.

William og Andreas går mot fergen og Stefan følger etter, men
Dagny stopper han.

DAGNY (CONT'D)

Ikke du. Hun må snakke uforstyrret
med sine advokater.

Dagny åpner bildøren og vinker Stefan inn i bilen.

DAGNY (CONT'D)

Takk William. Gi meg rapport
etterpå.

William ser Stefan i bilen, idet han går ombord i fergen.

WILLIAM

Er det fler familiemedlemmer jeg
burde vite om?

ANDREAS

Ingeborg har en tvillingbror,
Henry, som alltid er på reise fot.
Familiens sorte får.

WILLIAM

Sorte får?

ANDREAS

Han tror ikke på spiritisme.

WILLIAM

Han er mer min type.

Andreas følger nølende etter ombord i fergen.

WILLIAM (CONT'D)

Hva er det?

ANDREAS

Jeg er ikke så glad i båter.
Vannskrekk.

WILLIAM

Du må komme deg over sånt. Hopp
ombord. Eksponeringsterapi.

Andreas ser ut som et spørsmålstegn.

WILLIAM (CONT'D)

En psykoterapeutisk teknikk som brukes til å behandle fobi og angstlidelser.

ANDREAS

Fungerer det for deg?

WILLIAM

Overhodet ikke...

De ler og William drar Andreas ombord.

INT/EXT. FERGESTEDET - INNE I BILEN

Stefan og Dagny sitter i bilen og ser fergen forsvinne inn i tåken.

DAGNY

Du må reise til min fetter i Boston i kveld. Han skal låne oss penger.

STEFAN

Jeg advarte deg at William Barnett var dyr.

DAGNY

Han er den beste i landet.

STEFAN

Så vi er blakke?

DAGNY

Såfremt ikke du har noe gjemt unna?

STEFAN

Det er med tristhet å melde at mine lommer er desverre tomme, svigermor.

Folk begynner å samle seg langs elvebredden vendt mot fengselet på andre siden av elven.

DAGNY

Jeg trenger også at du snakker med forsikrings selskapet. Bedre å ta en prat med dem ansikt til ansikt. Reis i kveld.

Stefan kjører bilen vekk fra den økende folkemengden.

EXT. FENGSEL SIDEN FERGEN ELVEN - NATT

Fergen dunker bort i bryggen og Andreas hopper lettet i land.

WILLIAM

Fortell meg om denne forutsigelsen
hun gjorde om sin far's død.

ANDREAS

Ett år i forveien ble den skrevet
ned i en forseglet konvolutt.
Ludvig Dahl døde eksakt på den
dagen hun forutså. Aktoratet mener
det er bevis på at hun drepte han.

WILLIAM

Har du det brevet?

ANDREAS

Du sa du ikke tror på sånt "tull".

WILLIAM

Jeg tror på å være grundig.

ANDREAS

Ingen har sett det brevet siden det
ble åpnet. Vi tror Fru Dahl's
nærmeste venn, Astrid Stolt Nilsen
har det. Men vi klarer ikke å nå
henne.

INT. INGEBORG'S FENGEL, KORRIDOR - NATT

EN VAKT med masse nøkler åpner døren for William.

ANDREAS

Jeg venter her.

Han rekker ut maten og klærne, men William tar ikke imot.

WILLIAM

Hvorfor?

ANDREAS

Klient advokat konfidensialitet?
Bedre om du er alene med henne.

Han dytter klærne tilbake til Andreas.

WILLIAM

Bedre om det er noen hun kjenner i
rommet. Dessuten er hun ikke min
klient ennå.

INT. FENGSELS CELLE - NATT

Ingeborg står ved vinduet. Hun snur seg ikke.

ANDREAS

Fru Køber?

Ikke noe svar. Andreas går bort og legger klærne og maten på et bord ved siden av henne, så rygger han tilbake.

ANDREAS (CONT'D)

Jeg hadde ingen anelse om at de kom til å arrestere deg på kirkegården. Avtalen var at du skulle innmelde deg selv i morgen, men Bonnevie har tydeligvis trukket i noen -

INGEBORG

Det er ikke din feil.

Hun fortsetter å stirre ut av vinduet.

ANDREAS

Fru Køber. La meg presentere -

William tar ett skritt frem.

WILLIAM

Mitt navn er -

Hun løfter hånden uten å se på han.

INGEBORG

Jeg vet hvem du er.

WILLIAM

(ironisk)

Selvfølgelig. Du er jo synsk.

INGEBORG

Mor fortalte meg at du skulle komme.

ANDREAS

(stolt)

Han er en av de mest anerkjente advokatene i New York...

INGEBORG

Jeg trenger deg ikke. Jeg er uskyldig.

WILLIAM

Det er det desverre opp til en jury
å bestemme.

INGEBORG

De kommer til å være enige med meg.

WILLIAM

Jeg tror ikke du innser hvilke
konsekvenser dette kan få.

INGEBORG

Bergesen her er mer enn bra nok til
å håndtere denne saken.

ANDREAS

Vel..

WILLIAM

Din mor mener noe annet.

INGEBORG

Min mor og jeg er ikke alltid
enige.

Hun ser ut av vinduet -

A18 POV: EN STOR FOLKEMASSE HAR SAMLET SEG PÅ ANDRE SIDEN AV A18
ELVEN.

Folk holder fakler og man kan se hundrevis av flammer som
danser i mørket.

18 Cont INT. FENGSELS CELLE - NATT

18 Cont

Ingeborg ser på alle flammene som reflekteres i elven. ORAKEL (audio)

INGEBORG

En gang var jeg orakelet her i
byen. Mitt navn ble nevnt langt
utenfor bygrensen. Til og med helt
til London og København. Men det
tar bare etpar skeptikere,
så følger resten etter.

Folkemassen på andre siden av elven kan høres så vidt over
elvebruset. "Galgen, Galgen".

WILLIAM

Du hører hva de roper? Jeg tror du
trenger all hjelp du kan få.

INGEBORG
Kanskje det er *du* som trenger
hjelp.

WILLIAM
Unnskyld?

Ingeborg lukker øynene og tar et dypt pust. Så begynner hun
å skrive noe på et papir. Hun ser på det.

INGEBORG
Elisabeth?

William forsøker å kontrollere seg selv.

WILLIAM
Andreas. Kan vi få fem minutter
alene?

Andreas går ut.

WILLIAM (CONT'D)
Ikke prøv det spiritisme tullet
på meg. Man behøver ikke å være
synsk for å vite navnet på min
hustru.

Han tar frem sin notatblokk.

WILLIAM (CONT'D)
Det er etpar ting jeg vil vite før
jeg tar saken. Jeg er blitt fortalt
at du initierte etterforskningen
selv?

Ingeborg lukker øynene igjen og oppfører seg som om det er
noe som sporadisk forstyrrer hennes bevissthet. Hun skriver
noe på papiret igjen - uten å se på det. **(HUSK DETTE PAPIRET)**

Så ser hun rett på William. For første gang.

INGEBORG
Hun har noe hun vil si deg.

Hun gir papiret til William.

INGEBORG (CONT'D)
Her.

William tar papiret og krøller det sammen uten å se på det -

WILLIAM
Neitakk.

Så putter han det rett i lommen.

WILLIAM (CONT'D)

Vakt!

Døren åpnes og William forsvinner ut. Andreas følger etter og døren lukkes bak dem. Ingeborg ser ut av vinduet igjen.

EXT. ELVEBREDDEN FORAN FENGSELET - NATT

William haster mot fergen.

WILLIAM

Hun oppfører seg som en desillusjonert, borskjemt overklasse dame. Mer enn en som sitter fegslet med mulighet for livstid.

De ankommer fergeleiet, men ingen båt.

WILLIAM (CONT'D)

Hvor er fergen? Siste tog går ved midnatt.

ANDREAS

Barnett. Vær så snill...

William kan se fergen på andre siden av elven og vifter med armene og roper.

WILLIAM

Hei!

Fergen begynner å bevege seg.

WILLIAM (CONT'D)

Endelig.

ANDREAS

William - vær så snill.

William ignorerer han og ser mot fergen som nærmer seg.

ANDREAS (CONT'D)

Hun har hjertet på rett sted.

Fergen ankommer, og treffer bryggen med ett dunk. Den knirker fra vekten.

William møter Dagny ombord.

WILLIAM

Fru Dahl?

DAGNY

Hvordan gikk samtalen med Ingeborg?

William merker at båten ikke beveger seg.

WILLIAM

Hvorfor kjører vi ikke?

DAGNY

Tar du saken?

William henvender seg til fergemannen.

WILLIAM

Unnskyld. Kan du kjøre oss over?

Fergemannen ser på Dagny.

DAGNY

Tar du saken, William?

WILLIAM

Jeg må rekke ett tog -

TOOOT - langt unna høres togfløyten.

WILLIAM (CONT'D)

- som går nå...

Dagny ser på fergemannen og gir han ett tegn. Nå kan han kjøre over. William forstår det er avtalt.

WILLIAM (CONT'D)

Vent... Dere forsøkte å lure meg inn i dette?

DAGNY

Vi er desperate, Barnett. Jeg har ingen andre.

WILLIAM

Jeg kan ikke ta saken.

DAGNY

Hva mener du?

ANDREAS

(bryter inn)

Ingeborg begynte å kommunisere med hans kone.

WILLIAM
Min *avdøde* kone.

Dagny rister på hodet. Oppgitt over Ingeborg.

DAGNY
Ja, det kan være litt sjokkerende å oppleve sånt.

WILLIAM
Jeg har vært på sirkus flere ganger, Fru Dahl. Sånt sjokkerer ikke meg. Men det gjør det nesten umulig å forsvare henne. Vi må holde en profesjonell avstand. Hun kan ikke begynne å grave i min fortid.

ANDREAS
Hun vil bare hjelpe deg.

DAGNY
Du er kjent for å ikke tape en eneste sak, Barnett. Det faktum at du ikke er smittet av spiritismen gjør deg til en verdig motstander av Bonnevie. Ingeborg trenger noen som kan skille mellom hva som er virkelighet og fantasi.

WILLIAM
Og hvis jeg sier "nei"?

ANDREAS
Da må jeg forsvare henne.

DAGNY
Jeg har mistet min eldste sønn, jeg har mistet min mann. Ikke la meg miste min datter også.

GALSKAP (audio)

Stille. Bare lyden fra fergen som trekker dem langs kabelen.

Båten dunker i land på den Andreas siden. William går i land uten ett ord. Andreas og Dagny står undrende igjen.

ANDREAS
Hva tror du?

DAGNY
Jeg tror vi mistet han.

INT. SOVEROM - NATT

Glimt av en liten klar, flaske med noe blankt flytende. Glass tuppen blir brukket av og en nål senkes ned i væsken. Så blir den sugd opp i en sprøyte.

En kvinne injeserer inn i hennes egen arm, så faller hodet bakover. Hun ser lettet ut.

Dette er ELISABETH, slutten av 20 årene. Hun ser over på William som sitter i et mørkt hjørne og bare ser på henne.

ELISABETH

Jeg er så stolt av deg, William. Du er min egen Clarence Darrow.

Så begynner hun å hoste og harke og gripe etter luft.

WILLIAM

Elisabeth..? Sykepleier!

Hun hiver etter pusten og William får panikk. Plutselig kommer TO SYKEPLEIERE og en LEGE løpende inn i rommet, og vi befinner oss plutselig i et SYKEHUS.

Vi har forflyttet umerkbartoss fra det som så ut som deres eget soverom, til nå å være i et sykehus.

De omringer Elisabeth som stønner av smerte med kramper i hele kroppen.

Sykepleieren dytter William ut av rommet og lukker døren. Han kan bare se glimt av den døende Elisabeth gjennom et lite vindu, innimellom de som forsøker å hjelpe henne.

WILLIAM (CONT'D)

Hjelp henne. Vær så snill.

En av sykepleierne trekker for gardinen slik at han ikke ser noe lenger.

WILLIAM (CONT'D)

Neeei!

Han banker mot døren og skriker, plutselig hører vi at bankingen går fra å være drømmeaktig til å bli VIRKELIG BANKING -

INT. WILLIAM'S HOTELL ROM, MINNEAPOLIS - MORGEN

William bråvåkner fra marerittet og setter seg brått opp i sengen i sitt enkle hotell rom. Han ser han har sovet med klærne på.

BANKINGEN fortsetter. I korridoren utenfor står resepsjonisten.

RESEPSJONIST

Barnett? Du ba om å bli vekket klokken 7. Nå er den 8. Jeg har forsøkt å ringe, er telefonen din heftet av?

William sjekker - det er den. Han styrter ut av rommet.

INT. RICE COUNTY, RETTSAL - DAG

En imponerende rettsal. Dagslys strømmer gjennom store vinduer. Det koker i salen som er fylt med skeptiske borgere, jury, støttespillere av Dagny, presse osv.

De forsøker alle sammen å få et glimt av Ingeborg som blir ledet i håndjern inn i salen av to politimenn.

Hun setter seg ved siden av en tydelig nervøs Andreas. Han skjuler dårlig sin egen frykt.

ANDREAS

Ikke vær urolig. Du slipper fengsel.

Dagny og Elvira sitter rett bak dem på første rad. Dagny lener seg fremover mot Ingeborg -

DAGNY

Hvorfor måtte du nevne hans kone?

ANDREAS

Fru Dahl. Vær så snill.

DAGNY

Jeg har jobbet så hardt for å få han hit, så bare ødelegger du alt sammen.

Dagny setter seg tilbake idet dommeren kommer inn.

FUNKSJONÆR

Alle reiser seg.

All ser på en tynn, streng dommer. SHARFENBERG. 60.

DOMMER SHARFENBERG

I dag starter saken med De Forente Stater versus Ingeborg Køber, som er anklaget for å ha avsluttet sin fars liv 8. August dette år.

(MORE)

DOMMER SHARFENBERG (CONT'D)

Forsvaret har bedt om at Fru Køber
blir løslatt til saken starter.

BONNEVIE

Jeg protesterer.

DOMMER SHARFENBERG

Bonnevie, jeg tviler på at Fru
Køber utgjør en flukt risiko, eller
at hun er en fare for samfunnet.
Hun vil bli holdt i husarrest i
sitt eget hjem.

BANG.

BONNEVIE reiser seg, retter på kappen og kremter.

BONNEVIE

Fru Køber virker uskyldsren
men har en mørk misjon
i våken tilstand farlig nok
i transe en demon
Disiplene som samler seg
og tilber mørkets mor
er prisgitt hennes luner
og må kjøpe hvert ett ord
Og denne form for profeti,
fordervelse og død
må vi stå mot med all vår kraft
og uforminskede glød
Vold og drap går like bak
med selvmord hakk i hel
Rettens klare plikt er nå
i dag å sette strek
for denne sjarlatanen
stoppe hennes livsfarlige lek

BONNEVIE'S HAT (audio)

Han setter seg igjen.

DOMMER SHARFENBERG

Takk. Det skal ikke foregå noen
fler spirituelle seancer frem til
saken er avgjort i retten.
Ingeborg Køber skal også ta en
spykisk test på Fergus Falls
mentalsykehus. Løslatelsen er satt
til 15.000 Dollar.

BANG. Hammeren faller og Dagny lukker øynene. Det er mye
penger.

DOMMER SHARFENBERG (CONT'D)
 Retten har blitt gitt litt
 forvirrende informasjon om hvem som
 egentlig representerer Fru Køber?

Andreas reiser seg sakte.

ANDREAS
 Ærede dommer, jeg -

Han blir brått avbrudt av dørene bakerst i lokalet som åpnes
 og inn kommer - WILLIAM.

WILLIAM
 Vent!

William går fort ned midtgangen mot podiet. Ingeborg blir
 lettet. Dagny's ansikt lyser opp.

William går helt frem til Andreas, som han signaliserer at
 kan sette seg igjen.

WILLIAM (CONT'D)
 Ærede dommer. Mitt navn er William
 Barnett, og jeg skal forsvare
 Ingeborg Køber.

Salen begynner å mumle. Dagny får tårer i øynene. Ingeborg
 vet ikke hva hun skal tenke, men smiler, og Andreas er
 lettet.

EXT. RICE COUNTY RETTSBYGNING - DAG

William og Andreas kommer ned trappene og Bonnevie og hans
 menn kommer dem i møte.

BONNEVIE
 Se der! Advokatgeniet fra storbyen
 er kommet på en liten visitt.
 Også kort tid etter din kone's
 bortgang. Mine kondolanser.

WILLIAM
 Og jeg som trodde jeg ikke var
 velkommen.

BONNEVIE
 Interresant å se hva familien
 Dahl's penger kan kjøpe disse
 dager.

Ikke noe svar.

BONNEVIE (CONT'D)

Eller ble du tvunget av sjefen din til å ta denne saken? Tilbake på hesten for å si det slik, etter alle skandalene?

WILLIAM

Du lot henne ikke engang legge en rose på sin fars kiste før du arresterte henne. Forsøker du å si noe, Bonnevie?

BONNEVIE

Selvfølgelig. Folk vil se blod, og det er det jeg gir dem.

WILLIAM

Selv om det blodet er fylt med juridiske feil?

BONNEVIE

Vi har skjellig grunn til å mistenke henne. Ingeborg Køber var den eneste som var tilstede da faren døde. Dette var ingen ulykke.

WILLIAM

Og hva er motivet?

BONNEVIE

Det skal jeg finne ut før eller siden.

WILLIAM

Hvis ikke du har mer enn det, Bonnevie, så kommer jeg til å lufte min Engelske setter i Central Park på Onsdag.

William går.

BONNEVIE

Du glemmer at hun forutså hans død.

Han stopper.

WILLIAM

Det stemmer...
(later som han er skremt)
"Forutsigelsen"

BONNEVIE

Et forseglet brev med ekstakt dato, skrevet ett år i forveien.

WILLIAM

Jeg leste om det i sladder spalten.
Brevet var skrevet av en - "ånd"?

BONNEVIE

Du tror vel ikke på det du heller?

WILLIAM

Hvorfor forutsi sin fars død før
hun dreper han? Det henger ikke
på greip.

BONNEVIE

For å øke sin troverdighet som ett
medium.

WILLIAM

Virker veldig risikabelt spør du
meg.

BONNEVIE

Tvert imot - Ingeborg Køber tror
brevet frikjenner henne. Du
skjønner de som virkelig tror
på dette tror nå at "dette var
forutsagt", det var skjebnen,
så ingen har skyld. Men det
Ingeborg Køber glemmer er at vi er
ikke alle troende.

WILLIAM

Det beviser ingen ting uansett.

Han begynner å gå ned trappene, men stopper og snur seg mot
Bonnievie.

WILLIAM (CONT'D)

Og hva hvis det er sant - at hun
kan snakke med de døde?

BONNEVIE

Så du påstår - dersom hun er et
ekte medium så er hun uskyldig, og
hvis hun er en bedrager så er hun
skyldig?

WILLIAM

Nei. Jeg sier - uten ett eneste
bevis så kan du ikke fengsle noen
for livstid.

William går og Andreas følger etter.

INT. FERGUS FALLS MENTALSYKEHUS - DAG

Det er et sterilt rom. Hvite fliser, veldig klinisk. To mannlige leger sitter tvers ovenfor Ingeborg med ett bord mellom dem. Notater og etpar medisinske instrumenter er spredt utover bordet. En politimann står og holder vakt i hjørnet.

INGEBORG

Tror dere virkelig jeg drepte min egen far?

LEGE # 1

Alt du opplever - transene, visjonene, åndene - kan være ett resultat av en mental forstyrrelse.

INGEBORG

Dere tror jeg er - gal?

LEGE # 1

Vi tror du kanskje lider av Schizofreni.

INGEBORG

Hva?

LEGE # 2

Det kan forklare hvorfor du aldri husker noe. Du kan flytte på møbler, ta frem roser, plutselig våkne opp ett helt annet sted - på grunn av -

INGEBORG

Schizofreni.

Pause.

INGEBORG (CONT'D)

Så dere antyder at jeg ikke engang husker at jeg tok livet av min egen far?

Stillheten sier alt.

EXT. LAKE OF THE ISLES, MINNEAPOLIS - DAG

Robåter glir gjennom tåken over helt blikk stille vann. Den rytmiske plaskingen fra årene er den eneste lyden.

Ingeborg, i håndjern, med William og Andreas i en og samme båt. Andreas er tydelig urolig med alt vannet rundt seg.

To politimenn ror båten. Bak dem, i flere andre båter er juryen, Bonnevie og Dommeren, med enda fler politimenn.

Alle er på vei dit Ludvig Dahl druknet.

INGEBORG

Hvorfor bestemte du deg for å ta saken?

WILLIAM

Enhver som er anklaget for en straffbar handling, antas å være uskyldig inntil det motsatte er bevist.

INGEBORG

Så dette har ingen ting med marerittene dine å gjøre?

WILLIAM

Jeg har ikke mareritt, og du må slutte å snakke om min kone.

Stille.

WILLIAM (CONT'D)

Hvor er din mann forresten?

INGEBORG

Hvor Stefan befinner seg er meg revnende likegyldig. Jeg foretrekker å snakke med de døde fremfor å snakke med han.

William ser på de to politimennene som ror båten.

WILLIAM

Forsiktig, Fru Køber. Vi trenger å fremstille deg som en kvinne med et hjerte.

INGEBORG

Jeg hadde ett hjerte - en gang. Inntil min mann begynte å ligge med våre kunder og tjenestepiker.

ANDREAS

Burde jeg høre dette?

INGEBORG

Min mann har ett komplisert forhold til mine spirituelle evner. Han hater spiritismen, men elsker pengene.

William er stille.

INGEBORG (CONT'D)

Jeg merker ett fravær av empati, Barnett. Eller er det fordi jeg ikke er konform i formhold til hva en adlydende hustru burde gjøre?

WILLIAM

Jeg forsøker bare å bygge et forsvar for en kvinne som utenfra ser ut til å ha alt en person måtte ønske seg.

INGEBORG

Ja, en kvinne blind for den virkelige verden, narsistisk, aldri så sulten at hun ikke har tid til å tenke på utroskap.

Pause.

WILLIAM

Du burde ikke ha på deg den pelskåpen foran juryen.

INGEBORG

Sa han som har ett Dupioni silkeskjerf rundt halsen.

WILLIAM

Alt jeg eier har jeg betalt for med min egen svette.

INGEBORG

Mottat. Og forresten - hvor er ditt hjerte?

WILLIAM

Jeg er advokat. Jeg har ikke noe hjerte.

De kommer i land på en klippe.

Jury medlemmene stiger ut av båten, og Bonnevie forter seg bort for å hjelpe en eldre kvinnelig Jury medlem i land.

BONNEVIE

La meg...

WILLIAM

Manipulerer du juryen allerede, Bonnevie?

Han ignorerer den kommentarer og snur seg mot juryen.

BONNEVIE

Mine damer og herrer, vi er nå på
det eksakte punktet hvor mordet -

WILLIAM

Ulykken!

BONNEVIE

- hvor Ludvig Dahl's livløse kropp
ble funnet.

DOMMER SHARFENBERG

Fru Køber vil nå lede oss igjennom
det som skjedde.

Ingeborg stiger ut av båten og begynner å fortelle og peke.
Fortellingen går over til å bli sang.

INGEBORG

Far og jeg var ute og gikk den
dagen, men han elsket å svømme.
Jeg forsøkte å overtale han til å
ikke gå i vannet, det var kaldt og
han var gammel. Men han
insisterte, og siden jeg ikke kan
svømme selv så ble jeg ståede her
og se på. Så - så plutselig
begynte han å duppe under. Han fikk
panikk, jeg fikk panikk, så jeg
vasset så langt jeg kunne, men fikk
ikke tak i han. Og til slutt ble
han skylt mot meg av en bølge...

BONNEVIE

Og det var da du slo han i nakken
med en sten?

WILLIAM

Herr dommer! Det er et ledende
spørsmål.

BONNEVIE

Har du sett røntgenbildet?

William blir satt ut.

BONNEVIE (CONT'D)

Kanskje geni-advokaten burde gjøre
litt mer hjemmelekser?

DOMMER SHARFENBERG

Det er nok, Bonnevie!

INGEBORG

Bølgene må ha rullet hodet hans
frem og tilbake over steinene mens
jeg løp etter hjelp.

BONNEVIE

Tull! Skaden er mye større enn som
så.

INGEBORG

Kanskje jeg mistet han...

BONNEVIE

Så nå endrer du forklaringen din?

WILLIAM

Det er nok! Ærede Dommer hun er er
for befaring, ikke forhør.
Bonnievie har gått langt over
streken!

BONNEVIE

Vitner har fortalt at kjolen din
var helt våt. Så du må ha svømt ut
for å holde han under!

INGEBORG

Jeg kan ikke svømme. Jeg falt.

BONNEVIE

Hvor falt du? Vis oss.

WILLIAM

Du trenger ikke gjøre det, Fru
Køber.

Bonnevie signaliserer til to politimenn at de skal dytte
henne mot vannet.

BONNEVIE

Politi.

DOMMER SHARFENBERG

Nei. Stopp!

Politimennene stopper, forvirret, noe som gjør Bonnevie
rasende og han tar saken i egne hender.

BONNEVIE

Vi må se om hun kan svømme Herr
Dommer!

Han griper Ingeborg, og William bykser mot han.

WILLIAM

Bonnevie!

Han griper Bonnevie og frigjør Ingeborg fra hans grep. De to mennene blir stående, låst med armene, stirrende rett inn i øynene på hverandre.

BONNEVIE

(rasende, hviskende)

Ikke - rør - meg.

William slipper han,

BONNEVIE (CONT'D)

Ut i vannet!

DOMMER SHARFENBERG

Det er nok! Bonnevie.

INGEBORG

Dere forstår ikke. Jeg er livredd for vann. Uansett hvor mye jeg elsket min far så kunne jeg ikke redde han.

KAN IKKE SVØMME (audio)

William legger jakken sin rundt henne mens Bonnevie går rasende tilbake i båten.

INT. POLITI STASJON - NATT

William og Andreas står ovenfor POLITIMESTER JOHANSEN, 50. De er alene der inne.

WILLIAM

Beklager å forstyrre deg så sent, men jeg trenger å se røntgen-bildet av Ludvig Dahl's nakke.

POLITIMESTER JOHANSEN

Har du et retts-dokument?

WILLIAM

Nei. Det er bevis. Jeg er hennes advokat.

Politimesteren sjekker en logg bok.

POLITIMESTER JOHANSEN

Det står her at Køber's forsvarsadvokat har allerede sett rapporten.

William ser på Andreas.

ANDREAS

Ja, jeg gjorde det, men -

WILLIAM

Jeg er hennes nye forsvars advokat.

POLITIMESTER JOHANSEN

Det er imot reglemanget å slippe bevis etter at begge parter har sett på det.

WILLIAM

Det må være noe du kan gjøre?

Politimesteren skifter tone.

POLITIMESTER JOHANSEN

Hør. Jeg synes det er vondt å se fru Køber innelåst. Hennes far var en venn, og familien har gjort masse godt for denne byen. Men å vise privilegier for Køber-Dahl familien disse dager kan ødelegge min kredibilitet. Jeg er en lovens mann.

William lener seg nærmere.

WILLIAM

Du virker som en rasjonal og fornuftig person. Du tror ikke på dette spiritisme greiene du heller, gjør du?

POLITIMESTER JOHANSEN

Hva mener du?

Pause.

WILLIAM

Alt dette -hva skal vi kalle det - teatertullet?

POLITIMESTER JOHANSEN

Ingeborg har hjulpet oss å løse uløselige saker i mange år.

DENNE SCENEN ER DELT MELLOM MANGE FORKJELLIGE MENNESKER SOM PÅ FORSKJELLIGE STEDER ER MED I SAMME SANG NUMMER.

POLITIMESTER JOHANSEN (CONT'D)

Se alt det gamle som mister sin makt som trues av strømmen og står der forsagt.

EN NY TID (audio)

Ingeborg sitter i sin fengsels celle.

INGEBORG

Og rystet i sjelen må hjelpeløst se
fornyelsen flommen har brakt
hør hvordan lenkene faller til jord
og urgamle trusler blir tannløse
ord -
og vokterne blir våre fanger.

Ingeborg og Politimesteren synger en duett, fra forskjellige steder.

INGEBORG OG ALLE

Føl friheten, søster og bror
Se en ny æra skal komme

Politimesteren ser på William.

POLITIMESTER JOHANSEN

Spiritisme er den nye vitenskapen.
Selv om vi må være litt forsiktige
disse dager med å praktisere, så
vil en dag dette være den nye
normalen.

FLER FOLK SYNGER MED, ALLE SYNGER I HEMMELIGHET. DE STENGER
DØRER, GJEMMER SEG BAK VIDUER.

ALLE

Med bare vår innsikt som rustning
steg vi og kjempet mot dårskap og
blindt raseri
den troløses sverd ligger ubrukt og
sløvt se/mot makten som pennen kan
gi

Vi ser folk i byen, alene i kafeer, folk i smug som synger med.

ALLE (CONT'D)

De ord som står skrevet,
de frø vi har sådd var lysende
stjerner
mot dit vi har nådd og væpnet med
sannheten
fant vi en vei ingen andre har
trådt.

Fire mennsamer samles i et lite rom. De sjekker utenfor før de lukker og låser døren.

ALLE (CONT'D)

Se en ny æra skal komme
la falskhetens kirke stå naken
og lut la æraens fane få folde seg
ut vi marsjerer og krever vår rett
til alle verdens Gud

En liten gruppe sitter rundt et bord med hendene rundt et OUIJA brett. De lukker øynene.

ALLE (CONT'D)

Se en ny æra
Se en ny æra
Se e n ny æra skal komme.

Tilbake i politistasjonen ser vi William som bare stirrer på politimesteren. Han er like gal som alle de andre.

WILLIAM

Jeg forstår. Takk for tiden din.

William ser et bilde av en ung gutt på pulten hans.

WILLIAM (CONT'D)

Din sønn?

POLITIMESTER JOHANSEN

Ja.

William tenker seg om ett sekund, så:

WILLIAM

Mine kondolanser.

Andreas reagerer. Det var uventet. Politimannen blir satt ut.

POLITIMESTER JOHANSEN

Takk.

WILLIAM

Min hustru gikk bort for ikke lenge siden, men å miste et barn må være mye værre.

Andreas studerer William for å se hvor han går med dette.

WILLIAM (CONT'D)

Det vanskeligste er alt jeg fremdeles ønsket å si til henne. Så mye usagt.

Politimannen blir beveget.

POLITIMESTER JOHANSEN

Min sønn lå i koma, og min hustru
satt ved hans side i tre døgn. Til
slutt klarte hun ikke å holde seg
våken lenger. Han døde, mens hun
sov, og hun fikk aldri sagt farvel.
Skyldfølelsen er i ferd med å rive
filler.

Stille. Så -

WILLIAM

Jeg kan arrangere en seanse med Fru
Køber.

Politimesteren er forvirret. Andreas ser sjokkert på William.

POLITIMESTER JOHANSEN

Dommeren forbød henne å holde
seanser.

WILLIAM

Det er ingen som trenger å vite om
det.

Politimesteren ser på han. Det gjør Andreas også - men han
later som han ikke er overrasket.

WILLIAM (CONT'D)

Du hører fra oss.

EXT. POLITI STASJON - NATT

Andreas er sjokkert.

ANDREAS

Imponerende.

WILLIAM

Takk.

ANDREAS

Hvordan visste du..?

WILLIAM

Det gjorde jeg ikke. Jeg så ett
bilde på pulten hans. Så tok jeg en
sjanse akkurat som hvilket som
helst "spirituelt medium" ville
gjort.

INT. DAHL'S HUS, MINNEAPOLIS - NATT

Ingeborg kommer inn i stuen hvor Elvira tenner levende lys. Dagny setter opp Quija brettet på middags bordet.

INGEBORG
En seanse?

DAGNY
Ja.

INGEBORG
Vær så snill, mamma. Jeg er så sliten.

Ikke noe svar. Ingeborg går bort til vinduet og ser POLITIMESTEREN i sivil, men sin kone som venter ved porten.

INGEBORG (CONT'D)
For politimesteren?

DAGNY
William trenger noe fra han.

INGEBORG
(utslitt)
Det er alltid hva alle andre trenger.

EXT. DAHL HUSET, MINNEAPOLIS - NATT

Det er en tåkete natt ved Dahl huset, ett av de mer imponerende husene på Summit Avenue.

Andreas og William ankommer den ventende politimesteren og hans kone.

FRU JOHANSEN
Takk for at du har arrangert dette, Barnett.

Andreas begynner å følge fru Johansen opp trappen mot inngangsdøren. Politimesteren blir stående igjen og gir William en kovolutt.

POLITIMESTER JOHANSEN
Jeg må ha denne tilbake i arkivet i morgen.

WILLIAM
Takk.

William ser på innholdet, Ett røntgen bilde.

POLITIMESTER JOHANSEN
 Takk til deg, Barnett. Min kone's
 sorg er som en bunnløs brønn. Jeg
 er glad for hver dag hun ikke har
 skadet seg selv.

WILLIAM
 Vi får håpe dette hjelper.

Politimesteren er på vei til å gå inn da William stopper han.

WILLIAM (CONT'D)
 La meg spørre: Har du fortalt
 Ingeborg navnet på barnet ditt?

POLITIMESTER JOHANSEN
 Nei.

WILLIAM
 Ikke gitt henne noe bakgrunns
 informasjon som for eksempel at din
 kone satt tre døgn ved sengekanten
 før han gikk bort?

POLITIMESTER JOHANSEN
 Nei. Jeg har aldri møtt Ingeborg
 Køber før.

De blir møtt i døren av Ingeborg.

POLITIMESTER JOHANSEN (CONT'D)
 Fru Køber. Det er en ære.

INGEBORG
 (sarkastisk)
 Det er ironisk. Min korte stund i
 frihet blir brukt til å tjene de
 som forsøker å ta den fra meg.

INT. DAHL'S HUN - MIDDAGS STUEN - NATT

Politimesteren, hans kone, Dagny og Ingeborg sitter rundt
 bordet. Andreas og William holder seg litt i bakgrunnen mens
 Elvira plasserer Quija brettet rett foran Ingeborg.

INGEBORG
 William. Sett deg her og bli med.
 Jeg lover jeg ikke skal forvandle
 deg til en dansende pingvin.

WILLIAM
 Neitakk. Jeg sitter her borte.

Han setter seg på en stol langs veggen.

DAGNY

Da kan alle holde hverandre i hendene.

Ingeborg lukker øynene.

DAGNY (CONT'D)

Politimester Johansen og hans hustru har nylig mistet deres eneste barn. Vi er her for å gi de en anledning til å ta ett siste farvel.

(mantra)

Vi hengir våre hjerter og sjeler til alle ånder som møtte ønske å kontakte oss.

William ser fascinert på det hele. Andreas gir ham et lite dult med albuen som om han sier "er det ikke fantastisk" idet Ingeborg lar hodet falle forover. Hun griper messing pilen på Ouija brettet og faller i trance. William himler med øynene for seg selv.

DAGNY (CONT'D)

Nå skal vi sjekke om mediet er klart.

Elvira åpner et lite metallskrin hvor Dagny henter ut en lang nål. Hun gir den til Fru Johansen, og signaliserer at hun skal stikke den i armen på Ingeborg.

William vrir seg av smerte da Fru Johansen stikker nålen inn i overarmen på Ingeborg. Langt inn.

DAGNY (CONT'D)

Dypere.

Hun gjør det. Ingeborg reagerer ikke, og William klarer nesten ikke se på. Andreas lener seg mot han.

ANDREAS

Hun kjenner ingen ting.

DAGNY

Hun er i dyp trance. Portalen er nå åpen.

Fru Johansen trekker ut nålen igjen, etterfulgt av en dråpe blod. Elvira forter seg å tørke den bort med et hvitt lommetørkle og legger nålen tilbake i skrinet. Det hele er veldig klinisk og rutine preget.

Stille. Så en LYD. Noe beveget seg i rommet og alle, inkludert William skvetter til.

Så -

DAGNY (CONT'D)
Er det noen der?

Ingeborg's hånd begynner å bevege seg over Ouija brettet. Til firkanten med "JA".

FRU JOHANSEN
"Ja".

Hun ser på sin mann så tilbake mot Ingeborg -

FRU JOHANSEN (CONT'D)
Hvem er det?

Plutselig blåser vinduet igjen. BANG!

Ingeborgs hånd beveger seg fra bokstav til bokstav.

FRU JOHANSEN (CONT'D)
J-O-H-A-N, Johan! Det er Johan!

William er lettere imponert. Hun klarte å finne navnet selv om hun ikke hadde hørt det før - ifølge Politimesteren.

Elvira åpner en tykk journal bok til en blank side og begynner å skrive ned hvert ord som blir sagt. William legger merke til det.

Ingeborg begynner å snakke med en merkelig, barneaktig stemme.

INGEBORG SOM LILLE JOHAN
Mamma. Er du der?

FRU JOHANSEN
Ja, ja - Johan! Jeg er her...

INGEBORG SOM LILLE JOHAN
Jeg så deg sitte ved sengen.

FRU JOHANSEN
Jeg sovnet, jeg fikk aldri sagt farvel, jeg er så lei meg elskling. Jeg skulle aldri sovnet.

INGEBORG SOM LILLE JOHAN
Det går bra, Mamma. Det er ingen som klarer å holde seg våken i tre døgn.

William reagerer igjen. Wow. Hun visste det også.

INGEBORG SOM LILLE JOHAN (CONT'D)
 Jeg ville reise mens du sov. Hadde
 ikke lyst å se at du ble trist.

Fru Johansen tar et etterlengtet sukk og begynner å gråte.

INGEBORG SOM LILLE JOHAN (CONT'D)
 Jeg har det fint her. Mange andre
 barn, og vi koser oss i parken.
 Været er alltid bra... Du kan hvile
 nå, Mamma. Jeg har det bra, og jeg
 elsker deg, det gjør ingen ting at
 du ikke fikk sagt farvel.

Fru Johansen er helt sammenbrudt i tårer og politimesteren,
 som også er rørt, trøster henne. Så blir det stille. Ånden er
 borte.

DAGNY
 (praktisk)
 Vi takker åndenes verden for å ta
 kontakt med oss. For å verifisere
 åndens legitimitet kan du fortelle
 oss om noen i rommet her?

Pause - så -

Ingeborg snur hodet sitt. Nesten umenneskelig mye i en vridd
 posisjon og ser rett på - William.

Nå er stemmen helt annerledes, og hun høres ut som Elisabeth,
 Williams hustru som vi har møtt tidligere i hans mareritt.

INGEBORG SOM ELISABETH
 Hei William. Jeg er så stolt av
 deg. Du er min egen Clarence
 Darrow.

William er sjokkert. Alle ser på han og han reiser seg brått
 men må lene seg inntil veggen. Alt fryser. Han beveger seg
 rundt i ett still-bilde -

WILLIAM
 Hvilket vanvidd har jeg havnet i
 et spirituelt anarki
 hvor alt mellom himmel og jord
 blir til lettsindig lek rundt et
 bord
 når forsvarets murer har falt
 og galskapen hersker totalt
 er det fritt frem for alle å be
 hver en avdød niese til te
 (MORE)

GALSKAP, reprise (audio)

WILLIAM (CONT'D)

Hva er det som får alle mann fra
sans og samling og forstand
hva nonsens er de foret med
som gjør at de slutter å be,
men ikke lar døde i fred?

Ting blir normalt igjen, og William kommer seg ut av rommet.
Alle følger han med blikket, bortsett fra Ingeborg som
fremdeles er i transe.

INT. DAHL'S HUS, HALL - NATT

Gjestene er på vei ut, og Elvira hjelper Fru Johansen på med
sin kåpe. William vandrer rundt i middags stuen og sjekker
bak stoler etc.

POLITIMESTER JOHANSEN

Takk.

DAGNY

Det er Ingeborg du skal takke.

Dagny følger dem ut. Politisjefen ser mot William.

POLITIMESTER JOHANSEN

Jeg trenger den konvolutten tilbake
i morgen.

Dagny lukker døren bak dem.

DAGNY

Jeg går og legger meg.

Hun forlater rommet. Andreas ser William som snoker rundt i
stuen.

ANDREAS

Kommer du?

WILLIAM

Gi meg ett sekund.

Andreas går ut idet Ingeborg kommer inn.

INGEBORG

Ser du etter snorer? Speil?
Røykmaskiner?

Touche.

INGEBORG (CONT'D)

Våre kjære er med oss, William. Vi
kan velge å se dem, eller ikke.

(MORE)

INGEBORG (CONT'D)

Det forandrer ikke det faktum at de er der.

William tar på seg jakken. Hun hjelper han.

INGEBORG (CONT'D)

Kreft?

WILLIAM

Ja.

INGEBORG

Men det er ikke hele historien.

Stille. Hun har rett.

INGEBORG (CONT'D)

Hun sier du lider.

WILLIAM

Hvorfor gjør du dette?

INGEBORG

Hvis du ikke tror jeg når jeg sier jeg kan kommunisere med din kone, hvordan kan du tro meg når jeg sier jeg ikke drepte min far?

WILLIAM

Hva jeg tror er ikke viktig. Det er hva juryen tror som teller.

INGEBORG

Disse tider er vanskelig å finne en jury som ikke allerede har gjort seg opp en mening om meg.

WILLIAM

Nettopp. Så jo mindre du snakker om døde mennesker jo bedre er det. God kveld.

Han går.

INT. ANDREAS'S KONTOR - NATT

En lykt lyser gjennom en matt frostet glassdør. Det er inngangsdøren til Andreas' kontor, og navnet Andreas Bergesen står skrevet med gull bokstaver.

William slenger røntgenbildet opp mot glasset og gir lommelykten til Andreas.

WILLIAM
Rett lyset mot meg.

Andreas står på andre siden av det frostede glasset med lommelykten og glassplaten fungerer som en lysboks.

WILLIAM (CONT'D)
Helvete.

ANDREAS
Hva er det?

WILLIAM
Alle virvlene er intakt foruten en.

ANDREAS
Det er vel bra?

WILLIAM
Det stemmer med obduksjonen, men se-

ANDREAS
Hva?

William peker på en sort flekk i nakken.

WILLIAM
Blod proppen. Ifølge rapporten
"ikke noe mer skade enn fra å rulle
over stenene".

ANDREAS
Så dette frigjør henne?

WILLIAM
Ja, og nei. Skaden kunne kommet
fra stenene, men også fra en
person.

ANDREAS
Så ingen bevis uansett.

WILLIAM
Det som betyr noe er *når* nakken ble
brukket. Før eller etter han døde.

ANDREAS
(forstår)
Hvis det skjedde før - så drepte
hun han? Hvis det skjedde etter -
så druknet han først, ulykke. Hun
er uskyldig.

WILLIAM

Veldig bra, Sherlock. Og det er umulig å bevise fordi tidsrommet er for kort. Ingen rapport kan si det sikkert. Det er derfor Bonnevie forsøker å flytte oppmerksomheten over på noe som ikke er relevant, nemlig styrken på skaden.

Han setter seg.

WILLIAM (CONT'D)

De har heller ikke noe motiv.

ANDREAS

"Uskyldig inntil det motsatte er bevist". Aktoratet har ikke noen sterk sak.

WILLIAM

Enig.

ANDREAS

Så la oss bruke det for det det er verdt. Mord må være "hevet over enhver tvil".

WILLIAM

Jeg kan ikke overlate den vurderingen til juryen. Det er for risikabelt. Vi trenger noe sterkere.

Han begynner å bevege seg rundt i rommet.

ANDREAS

Ingeborg kalte deg Clarence Darrow? Hvorfor det?

WILLIAM

Han var en veldig kjent advokat som tok de svake's saker.

ANDREAS

Jeg vet hvem han er.. men hvorfor nevnte hun han?

WILLIAM

(pause)

Elisabeth, brukte å kalle meg for det.

ANDREAS

Så det var din kone som snakket?

WILLIAM

Nei, det var Ingeborg Køber som snakket, din tulling.

ANDREAS

Men hvordan visste hun det?

WILLIAM

Dahl familien kjenner sikkert noen som kjente min kone godt.

ANDREAS

Som også visste om dine private, kun mellom deg og din kone kleggenavn?

William kan ikke svare på det.

WILLIAM

(sarkastisk)

Minn meg på at jeg spør henne om det neste gang.

ANDREAS

Det finnes en annen mulighet.

WILLIAM

Ikke si det.

William tar lommelykten og skinner den rett i ansiktet til Andreas.

WILLIAM (CONT'D)

Det du så i kveld var teater. Alle i rommet trodde på det fordi de ville tro på det. Det finnes ikke noe liv etter døden.

ANDREAS

Sikker?

WILLIAM

Når du dør er du borte for alltid. Det er ingen vei tilbake. Du blir til - jord.

FAKTA, ER FAKTA (audio)

William slår på lyset. Det er bedre med lyset på. Hans ord er rettet mer mot han selv enn noen andre. Hans forsøk på å overbevise seg selv er forkledd som argumenter mot Andreas.

ANDREAS

For en deprimerende tanke...

WILLIAM

Jeg tror på alt som uomtvistelig er
til
så gi meg ikke overtroisk vås og
dill
en spade er en spade kun og ikke
mer
det som er sant, er det jeg ser

ANDREAS

Men tenk om du bare kunne vært litt
mer åpen for at det finnes andre
muligheter -

WILLIAM

For bevis er bevis
og forsvarerens vis
er å bore seg ned mot bunn
til han finner sikker grunn
er det sant, er det sant
hverken tøv eller tant
men en opplagt realitet
det er det du bare vet
skal du ivareta en sann integritet

ANDREAS

Ja, men...

WILLIAM

Det var da Newton så et eple falle
ned
han hadde flaks og skjønte straks
at ting gjør det
Beviset hang der under epletreet
topp
ting faller ned, og aldri opp

ANDREAS

Ja, det har du rett i, men...

WILLIAM

Bevis er bevis
og forsvarerens vis
er å bore seg ned mot bunn
til han finner sikker grunn
er det sant,
er det sant
hverken tøv eller tant
men en opplagt realitet
det er det du bare vet
skal du ivareta en sann integritet.

KRASJ!

En murstein kommer krasjende gjennom vinduet og glassbiter fyller rommet. På mursteinen er det festet en lapp med en hyssing -

WILLIAM (CONT'D)
"Du bedriver Satan's verk"

William kommer seg raskt ut døren og følger etter.

EXT. MINNEAPOLIS SMALE GATER - NATT

William løper ned smuget og ser en mørk figur som runder et hjørne.

Han følger etter, og runder enda ett hjørne, men personen er borte.

WILLIAM
(anpusten)
Helvete.

EXT. PUB MED EN LITEN SCENE - NATT

Det er mørkt og lyset fra gass lampene reflekteres i den våte brosteinen. Det kommer varme, latter og musikk innenfra.

INT. PUB MED LITEN REVY SCENE - NATT

Det er et røykfylt rom med masse fulle folk, som ser på scenen der det er et revy nummer, med en tykk kvinne kledd som en spå-kone. Hun danser rundt med en krystallkule. I bakgrunnen en dekorert sigøynervogn i papp.

William drikker tett mens han ser på showet, men samtidig også sjekker på folkemengden hvem som kunne ha kastet stenen gjennom vinduet.

Alle ser mistenksomme tilbake på han. Ihvertfall føles det sånn. Sigøynerdamen synger:

SIGNØYNERDAMN
Jeg har kystallkuler og kokende
kjeler, rotter, og slange deler.
Her Hos meg er det trolldom hele
året rundt.

Hun fortsetter i bakgrunnen idet en dame kommer bort til William. Elvira.

ELVIRA (O.C.)
Herr Barnett?

WILLIAM

Ja?

ELVIRA

Elvira. Stuepiken fra Køber familien?

WILLIAM

Ah, stemmer. Takk for at du møter meg. Har du det?

ELVIRA

Ja.

Hun tar frem noe innpakket i et håndkle og gir det til William. Det er OUIJA brettet.

WILLIAM

Det er dette hun alltid bruker?

ELVIRA

Ja.

Elvira ser på scenen hvor det nå er ett nytt nummer hvor de nå gjør direkte narr av Køber Dahl familien.

En skuespiller later som hun er Ingeborg Køber.

SKUESPILLER SOM INGEBORG

Mitt navn er Ingeborg Køber og jeg er synsk, og jeg kan forutsi fremtiden.

SKUSPILLER SOM LUDVIG

Jasså, du klarte ikke å forutse denne rettsaken.

Alle ler høyt.

SKUESPILLER SOM INGEBORG

Mine evner gir meg kunnskap og visdom.

SKUSPILLER SOM LUDVIG

Men du var ikke smart nok til å stoppe faren din fra å svømme.

SKUESPILLER SOM INGEBORG

Hvordan skulle jeg vite det?

SKUSPILLER SOM LUDVIG

En synsk medium som har sitt eneste forsvar at det var uforutsette omstendigheter!

Alle ler igjen.

ELVIRA

Du aner ikke hvor nærme sannheten de er. Familien virket så lykkelige ut fra utsiden.

WILLIAM

Det er en forbannelse å være rik.

Et kor med tre sangere kledd opp som skjelett entrer scenen. William smiler til den absurde humoren og tømmer glasset, og bestiller en drink til.

ELVIRA

Beklager å bry deg med å møte meg her, men jeg kunne ikke komme på kontoret ditt. Jeg kan få sparken for dette.

Hun gir han en bok.

WILLIAM

Hva er dette?

ELVIRA

Referat. Ludvig Dahl var svært opptatt av å holde referat. Hvert eneste ord, sagt under hver eneste seanse - i over ti år. Det er mange fler. Hundrevis av bøker.

WILLIAM

Er det sant?

Han begynner å se igjennom. Sidene er stappfulle av håndskrevne referat.

ELVIRA

Hvem jukset med skatten, hvem var utro med hvem, hvem forårsaket en annens ulykke... Dahl familien visste alt om alle.

WILLIAM

Jeg ser hvorfor overklassen ligger lavt. De er her alle sammen. Vandebuilts, Mannings...

Hver side er fylt med håndskrevne referat i pen håndskrift.

ELVIRA

Advokat Bonnevie har forsøkt å få tak i disse bøkene i flere måneder.

(MORE)

ELVIRA (CONT'D)

Jeg tror han egentlig bare vil lese om sin datter, og hva som ble sagt der.

WILLIAM

Datter?

ELVIRA

Ja, Anna slet med depresjon, og en dag gikk hun til Ingeborg som var kjent for å spå alle en lys fremtid. Men istedet fikk hun en dystre forutsigelse, og kort etter hang hun seg.

WILLIAM

Herregud.

ELVIRA

Bonnevie fant henne akkurat i tide, men mangelen på oxygen ødela henne for alltid.

KORTE KLIPP: Bonnevie går ned en korridor i et mental sykehus. En dør åpnes og vi ser en ung jente i 20 årene som sitter stille og stirrer tomt ut av et vindu.

ELVIRA (CONT'D)

Hver dag går han for å besøke henne og håper på et livstegn.

WILLIAM

Det forklarer en hel del.

William innser hvor hatet til Bonnevie kommer fra, og ser tilbake i boken med fornyet interesse.

WILLIAM (CONT'D)

Hva med den kvelden Ingeborg forutså sin fars død. Er den seansen nedskrevet her?

ELVIRA

Nei.

WILLIAM

Hvorfor ikke?

ELVIRA

Aner ikke. Hadde ikke tid, tror jeg. Ingeborg falt sponatant i en transe og begynte å diktere en beskjed i form av masse tall.

FLASHBACK - INT. KØBER HUS

Ett lys er tent på bordet og Ingeborg er i en transe. Hun hvisker mange tall. Elvira skriver dem ned på det kortet vi så Apenes dro frem i åpnings scenen.

INT. PUB - NATT

WILLIAM

Tall?

ELVIRA

Det var en kode.

INT. KØBER HUSET - NATT

FLASHBACK - Elvira smelter rød forseglings voks over lyset.

ELVIRA (O.C.)

Jeg måtte forte meg å notere på et kort. Så begynte jeg å forberede forseglningen til konvolutten. Som jeg alltid gjorde.

WILLIAM (O.C.)

Hvem forseglet det? Du eller Ingeborg?

ELVIRA

Ludvig Dahl. Det var hans ansvar å forsegle beskjeder fra de døde.

VI KRYSSKLIPPER MELLOM PUB'EN OG DAHL HUSET.

Ludvig putter brevet i en konvolut, smelter vox og forsegler med **sin tommelfinger**.

WILLIAM

Vent. Leste han brevet før han puttet det inn?

ELVIRA

Han tok vel en titt?

WILLIAM

Så han kjente koden?

ELVIRA

Aner ikke.

WILLIAM

(ivrig)

Men det er en sjanse for at Ludvig Dahl kunne ha lest sin egen dødsdom den kvelden?

ELVIRA

Jeg er bare en stuepike, William.

WILLIAM

La oss si at Ludvig klarte å lese koden - så han ut til å være brydd av spådommen?

ELVIRA

Det er en ting du må vite. Det eneste Ludvig Dahl ønsket var å være med sin avdøde sønn Ragnar.

WILLIAM

Du mener å snakke med han?

ELVIRA

Nei. Være med han.

INT. DAHL HUSET, STUEN, MINNEAPOLIS - NATT

William og Dagny kranger inne i stuen. Dagny er sint.

DAGNY

Det kan ikke være selvmord!

WILLIAM

Hvorfor ikke? Det er en veldig troverdig teori. Alle disse endeløse referatene viser at han lengtet etter å være med sin sønn. Han var ikke redd for å dø. Hvis vi går for selvmord så ser jeg en mulighet for at Ingeborg kan gå fri.

DAGNY

Det *kan ikke* være selvmord. Det MÅ være en ulykke.

WILLIAM

(sint)

Hvorfor!

Stefan kommer inn i rommet. Tilbake fra reisen. Han forteller hemmeligheten.

STEFAN

Fordi livsforsikringen dekker ikke selvmord.

WILLIAM

Unnskyld? Hvilken livsforsikring?

Plutselig er det noen som banker på døren. William er forvirret.

BANK. BANK!

Ingeborg kommer inn.

INGEBORG

Politiet står utenfor. Hvorfor?

BANK! BANK! BANK!

WILLIAM

Du har aldri fortalt meg om en livsforsikring, Fru Dahl.

STEFAN

Ett stort beløp. Nesten like mye som vi har i gjeld.

INGEBORG

Hva snakker dere om?

DAGNY

Ingeborg. Ut! Du KAN ikke høre dette.

Ingeborg blir urolig.

INGEBORG

Hva er det du sier, mor?

Stefan gir William ett papir.

STEFAN

Les den nederste delen.

WILLIAM

"Forsikringen er gyldig frem til den klienten blir 70 år. Da bortfaller hele erstatningen".

William bare stirrer sjokkert på Stefan.

WILLIAM (CONT'D)

Ludvig Dahl døde tre uker før han ble 70...

Stille.

BANK. BANK. BANK! - Bankingen blir uutholdelig høy idet vi fokuserer på Ingeborg's ansikt. Så tilbake på William. Visste hun det?

Det siste banket overlapper med en fengselsdør som SMELLER igjen til Ingeborg's celle. Og plutselig er vi -

INT. FENGSEL'S CELLE - NATT

Ingeborg går hvileløst rundt, mens William står ved døren.

INGEBORG

Jeg sverger at jeg ikke visste noe om en livsforsikring.

WILLIAM

Jeg tror deg.

INGEBORG

Spiller ingen rolle. Jeg er dømt uansett.

WILLIAM

Pressen, og folk flest har kanskje bestemt seg, men bevisbyrden ligger på aktor's side. Og de har ingen ting annet enn indisier.

INGEBORG

Jeg setter pris på optimismen din.

Hun endrer tema.

INGEBORG (CONT'D)

Du elsket henne høyt?

WILLIAM

Hun var alt for meg.

INGEBORG

Må være godt, å være så høyt elsket.

Pause.

INGEBORG (CONT'D)

Hun er heldig.

WILLIAM

Var. Hun VAR. Slutt å snakke om henne som om hun fremdeles er her.

William ser i notatene sine.

WILLIAM (CONT'D)

Bonnevie kommer til å bruke alle sine ressurser, så vi må være smarte. La oss gå over det hele en gang til, jeg vil gjerne diskutere forholdet du hadde til din far. Juryen blir påvirket av inntrykket de får gjennom mediene, så vi må skape empati. Fortell meg hvordan din far behandlet deg.

Men Ingeborg's tanker er ett helt annet sted.

INGEBORG

Var du utro mot din kone, William?

WILLIAM

Jeg ga henne ett løfte - "til døden skiller oss ad".

INGEBORG

Så du er fri. Til å være med hvem du vil. "Døden skilte dere ad". Hun er død, og siden du ikke tror på livet etter døden, så er du fri fra ditt løfte.

WILLIAM

(forvirret)

Kan vi gå tilbake til...

Han ser ned i notatene.

INGEBORG

Stolte du på henne? Din kone?

WILLIAM

Det spiller ingen rolle.

INGEBORG

Hvorvidt du stoler på kvinner eller ikke spiller en stor rolle når du skal forsvare meg.

WILLIAM

Ja, jeg stolte på henne.

INGEBORG

Synes du kvinner sånn generellt sett er til å stole på?

Det er elektrisk mellom dem.

INGEBORG (CONT'D)
Stolte hun på deg?

Han svarer ikke.

INGEBORG (CONT'D)
Jeg vet hun var veldig syk, og var sengeliggende i mange år. Det var sjelden det var intimt mellom dere, så til slutt, selv om det bare var for en natt, så fant du varme og nærhet hos en annen - som var der for deg.

Hun har rett. Han bryter sammen.

WILLIAM
Kjære Gud...

INGEBORG
Så døde Elisabeth.

Han gjemmer ansiktet i hendene.

INGEBORG (CONT'D)
Og nå river skyldfølelsen deg i filler.

Hun ser medfølelse på ham.

INGEBORG (CONT'D)
Det har kanskje vært en godt bevart hemmelighet, men du har tapt sak etter sak.

WILLIAM
Det er du som er i retten. Ikke meg.

Hun ser bort på Ouijabrettet.

INGEBORG
Så hvorfor tok du med dette?

WILLIAM
Jeg vet ikke...

INGEBORG
Hvis jeg ikke hadde visst bedre så ville jeg mistenkt en agnostiker som deg for å være troende? Kanskje jeg må løse *din* sak før du kan løse min?

Hun tar Ouija brettet og begynner å sette det opp.

William er nervøs, Han tar av seg jakken og henger den over stolen. På jakkeslaget er en pin nål, med Fru Justisia.

INGEBORG (CONT'D)

Sett deg.

WILLIAM

Bare - aldri lyv for meg.

INGEBORG

Jeg skal aldri lyve for deg.

Han setter seg.

INGEBORG (CONT'D)

Vil du ikke sitte nærmere? Så du er sikker på at jeg ikke har noe opp i ermet?

WILLIAM

Jeg åpner vinduet. Det er litt trykkende luft her inne.

Han går mot vinduet og åpner det. Når han snur seg ser han at hun holder nålen med Justitia fra jakkeslaget hans. Hun holder den spisse av delen mot han.

INGEBORG

Du må være sikker på at portalen er åpen.

Han går mot henne og tar nålen.

WILLIAM

Dette kan ikke være nødvendig.

Han legger nålen på bordet, men hun tar den og holder den opp igjen.

INGEBORG

Hvordan kan du være sikker på at jeg er ekte?

Han tar motvillig nålen.

INGEBORG (CONT'D)

Vent til hodet mitt er lent fremover, ellers gjør det vondt.

Han ser på henne. Hennes øyne begynner å rulle bakover og vi ser bare det hvite og plutselig faller hodet hennes fremover og hun puster sakte.

William holder nålen. Så tar han ytterst på nålen og beveger den mot huden hennes og stikker henne forsiktig og raskt.

Ingen reaksjon.

Ferdig.

Han legger vekk nålen og vil ikke ha noe mer med den å gjøre.

Så tar han ett stykke papir.

Hun løfter hodet, og hånden hennes begynner å bevege seg over bokstavene på ouijabrettet som om hånden er kontrollert av en usynlig kraft.

William skriver ned hver bokstav hun stopper ved. Hun synger uten at han hører det. Det er det bare vi som hører. For han ser bare hun er i transe.

INGEBORG (CONT'D)

HAN SER MEG (audio)

Om han virker så sikker og klar kan
jeg ane et vemod han har
der han nådeløst graver og spør
i sitt underlig varme forhør

Hennes håns stopper ved en bokstav. R. William skriver den ned. Så synger han med og det blir en duett hvor ingen av de hører den andre synge, de er begge i sine egne tanker som vi er vitne til.

INGEBORG/WILLIAM

Et blikk, en umerkelig gest

når jeg trenger det mest

med en hvileløs jakt etter svar

har han/hun blitt til det håpet jeg
har

Så beveger hun hånden over på en annen bokstav, så en til, så enda en, fler og fler - raskere og raskere, nesten umenneskelig presist og fort. William skriver ned hver eneste bokstav.

Til slutt faller bronse planchetten ut av hånden hennes som om hun har sovnet. Musikken tar en pause.

William leser det han har skrevet. "I LOMMEN DIN".

WILLIAM

Hva?

Så husker han det. Notatet hun ga han den første dagen de møttes.

Han stikker hånden i lommen og tar langsomt ut det krøllete papiret med bankende hjerte. Han holder pusten idet han leser:

G E D R I G L I T G E J

Det betyr ingen ting.

William går bort til det åpne vinduet for å få mer lys.

Plutselig smeller vinduet igjen, BANG, og da ser han det. Refleksjonen i glasset viser hva hun skrev for mange dager siden - speilvendt.

J E G T I L G I R D E G

Dette er ett sjokk for han. Han får tårer i øynene, og til slutt klarer han ikke holde tilbake lenger.

En hånd legger seg på skulderen hans. Han snur seg og ser -

ELISABETH. Eller er det Ingeborg? Han klarer ikke se forskjell.

Uansett hvem det er så holder hun han og han finner trygghet i armene hennes.

WILLIAM (CONT'D)

WILLIAM AND INGEBORG

...hvert et ord bringer trøst
 Han ser meg
 Hun ser meg
 Han ser hvem jeg er
 han ser slik en mann ser en kvinne
 Jeg vil han skal se meg
 slik som jeg er - bak rollen jeg
 har
 og måtte det vare en evig stund

William bryter helt sammen.

FADE OUT.

EXT. UTENFOR RETTSALEN - DAG

En avisgutt roper -

AVIS BUD
 Køber saken starter i dag! Køber
 saken starter i dag!

INT. RETTSAL - DAG

Det er fullstendig kaos. Masse energi. Presse folk og tilskuere hvisker synger fra åpnings nummeret. "KØBER, KØBER"

INT. RETTSAL - DAG

Rettsalen er stappfull. Folk står i salen, på galleriet, og alle forsøker å se forbi hverandre. Poliiti, Journalister, vanlige folk, kvinner og menn, gammel og ung. ALLE vil se denne historiske rettsaken.

Bonnevie står foran juryen.

BONNEVIE

Dommer. Setter pris på at vi kan holde denne demonstrasjonen her. Den hadde vært bedre egnet på likhuset, men vi klarer nok å få frem samme poeng her. Så la meg introdusere vårt neste vitne.

PROFESSOR PETER HOLST. En streng mann etterfulgt av etpar assistenter. De ruller inn bord i rustfritt stål. På hvert bord, under ett laken, ligger et LIK. (dette skjedde faktisk)

BONE

Dr. Holst. Du er obsusent og kirurg?

PETER F. HOLST

Ja.

WILLIAM

Jeg protesterer. Obduksjonen har allerede blitt inkludert og lagt som en del av saken!

BONNEVIE

Tja, fra den obdusenten som også var en av Ingeborg Køber's kunder.

DOMMER SHARFENBERG

Og derfor ikke helt objektiv. Du kan fortsette Bonnevie.

BONNEVIE

Takk. Professor Holst, vil du bevisе for retten at skaden i Dahls nakke var så stor at den kun kan ha kommet fra rå kraft, og ikke fra en ulykke?

PETER F. HOLST

Ja.

WILLIAM

Dette er helt irrelevant.

BONNEVIE

Nei. Det er høyst relevant.

DOMMER SHARFENBERG

Fortsett.

En assistent triller inn en lysvegg med flere røntgen bilder. Holst viser forskjellige røntgen bilder av nakken.

HOLST

Vi har Jefferson's brudd, som kommer fra press ovenfra. Og jeg snakker ikke om Vårherre. Så har vi Galge og Den's brudd - og disse er alle brudd som kan forekomme øverst i nakke regionen. Men i dag skal vi fokusere på min personlige favoritt - Cervical brudd.

Han ser på juryen.

HOLST (CONT'D)

Et nakkebrudd.

Han viser hvor hardt han må bøye hodet bakover på hvert lik for å demonstrere hvor mye kraft som må til. De gjør samme øvelse på lik etter lik. Totalt 26 lik.

VI KRYSSFADER TIL SENERE

William reiser seg idet de avdekker ennå et lik.

WILLIAM

Jeg tror vi har forstått poenget, Dommer!

DOMMER SHARFENBERG

Du har rett.

Så kommer Bonnevie bort selv. Han tar ett lik og knekker nakken selv over kanten.

BONNEVIE

Mine damer og herrer. I tilfelle
dere ikke har forstått det ennå -
SÅ

(han knekker nakken over
bordkanten)

Mye kraft må til for å få samme
brudd skade.

Juryen er tydelig sjokkert.

INT. RETTSAL - SENERE

Det er midt i rettssaken. Folk sitter helt stille og følger
med. Elvira sitter i vitneboksen og Bonnevie forhører henne.

BONNEVIE

Forutsigelsen - denne "koden" - det
var Ingeborg som sa den, ikke sant?

ELVIRA

Nei, det var en ånd.

BONNEVIE

Beklager, "En ånd " men det kom ut
av Ingeborg's munn?

ELVIRA

Bonnevie, du må forstå at Ingeborg
var bevissløs. Du kan stikke en nål
i henne - uten at hun reagerer. Det
var åndene som snakket -

BONNEVIE

- gjennom Ingeborg.

ELVIRA

Det var ånden til en død person jeg
kjenner godt. Jeg hørte stemmen
hennes helt tydelig.

BONNEVIE

Ingeborg Køber er også en veldig
god skuespiller. Det sies at hun
kan forandre stemmen sin ganske
overbevisende. Fortell meg om
testene faren hennes gjorde
på henne.

ELVIRA

Det var som regel folk som ville
hun skulle lese forseglede brev.

BONNEVIE

Og?

ELVIRA

Hun hadde rett. Hver gang.

BONNEVIE

Og det var slik de fikk fler og fler kunder. Så det var en bra forretning?

ELVIRA

Det var vel noen små donasjoner, men for det meste var det vederlagsfritt.

BONNEVIE

Virkelig? Så hvor kom pengene fra?

ELVIRA

Aner ikke.

BONNEVIE

Hvordan vet du at forseglingen på brevene aldri ble brudt?

ELVIRA

Fordi det var min jobb å hente dem etter at Ingeborg hadde "lest" dem.

BONNEVIE

Du mener hun leste dem uten å åpne dem.

ELVIRA

Det stemmer.

BONNEVIE

Og når "leste" hun dem.

ELVIRA

Hun foretrakk å gjøre det på kvelden, når hun var alene på rommet. Rett før hun gikk og la seg.

BONNEVIE

Og brevene var aldri tuklet med?

ELVIRA

Nei. Aldri. Forseglingen var alltid like hel.

Bonnevie sjekker notatene sine.

BONNEVIE

Du sa under forhør at Ingeborg var urolig for at hennes sørgende far etter tapet av hans sønn, at hun var urolig for at han kunne skade seg selv.

ELVIRA

Ja, hun var redd for at han skulle kutte sine årer. Hun tok alle hans barberblader og gjemte dem på rommet sitt.

BONNEVIE

Jassa? Ingeborg gjemte barberblader på rommet sitt?

William reagerer. Dette er nytt for han.

ELVIRA

Hun sa hun brukte dem til å ta opp sømmer for å forandre og sy om kjolene sine. Hun var så smart. Hun ville bare hjelpe sin far.

BONNEVIE

Eller -

Lang pause. Han ser på juryen.

BONNEVIE (CONT'D)

Hun brukte barberbladene til å åpne de forseglede brevene.

Et stort GISP går gjennom salen. William er tydelig urolig.

BONNEVIE (CONT'D)

Dette forklarer hvordan forutsigelsen var så presis. Med barberblader kan man bryte en forsegling uten å legge igjen noen spor. Og husk disse bladene er skarpe på begge sider, så når man har litt dårlig tid er det lett å kutte seg på fingertuppene.

Han går rett bort til Ingeborg og griper hånden hennes.

WILLIAM

Dette går ikke her Dommer!

Men Bonnevie er for sterk, han tvinger Ingeborgs hånd opp og viser juryen.

BONNEVIE

Ser dere alle arrene?

I ET NÆRBILDE ser vi små, men rette arr som går på kryss og tvers av fingertuppene. Et stort GISP går gjennom salen og alle begynner å småprate.

DOMMER SHARFENBERG

Stille!

BONNEVIE

Jeg kaller Astrid Stolt Nilsen!

William reagerer.

WILLIAM

Vent! Hva? Jeg har ikke hatt tilgang til dette vitnet.

BONNEVIE

Hun har nettop blitt tilgjengelig, Dommer.

DOMMER SHARFENBERG

Send henne inn.

Dørene åpner seg og inn kommer en flott, eldre dame, rett i ryggen - ASTRID STOLT NILSEN som vi kjenner igjen fra åpnings scenen. Hun holder konvolutten fra åpnings scenen.

ASTRID stiller seg i vitneboksen og løfter sin høyre hånd, mens en POLITIMANN holder en bibel. Hun putter sin venstre hånd på den.

POLITIMANN

Lover du å si sannheten, hele sannheten og ingen ting annet enn sannheten?

ASTRID STOLT NILSEN

Selvfølgelig.

DOMMER SHARFENBERG

Ett "ja" holder.

ASTRID STOLT NILSEN

Ja, selvfølgelig.

BONNEVIE

Har du noe til meg, Fru Nilsen?

Hun gir han konvolutten.

WILLIAM

Forsvaret har ikke hatt anledning
til å studere dette brevet.

DOMMER SHARFENBERG

Fortsett,

BONNEVIE

(holder opp det forseglede
brevet)

Mine damer og herrer. Ærede jury.
Jeg legger frem bevis G.
Forutsigelsen!

Han gir brevet til Dommeren som tar en titt på det og gir det
tilbake til Bonnevie.

BONNEVIE (CONT'D)

Fru Nilsen - du har alltid tatt
vare på dette brevet siden det ble
åpnet.

ASTRID STOLT NILSEN

Ja jeg har gjemt det unna. Redd for
at det ville skade familien.

BONNEVIE

Og hvorfor bestemte du deg for
å komme med det nå?

ASTRID STOLT NILSEN

Jeg vil bare at ting skal være
rett. Jeg kan ikke beskytte Dahl
familien lenger.

Så tar han frem en 1930 versjon av en projector og peker den
mot den hvite veggen.

BONNEVIE

Husk at Ingeborg tror at
forutsigelsen frigjør henne, så det
måtte være perfekt. Etter at hun
hadde drept sin far hastet hun med
å skrive riktig dato på brevet. Hun
tar forsiktig bort forseglingen med
barberblader, åpner brevet,
erstatter det med et brev med den
korrekte datoen. Søndag. 8. August.
Så forsegler hun det på nytt.

WILLIAM

Dette er bare tull. Det er Ludvig
Dahl's fingeravtrykk på seglet.

BONNEVIE
Beklager å si det, Barnett...

Bonnevie legger konvolutten åpningen på projectoren. En stor projeksjon av fingeravtrykket på seglet blir synlig på veggen. Så legger han et foto av et annet fingeravtrykk over og de overlapper hverandre - perfekt.

BONNEVIE (CONT'D)
Fingeravtrykket tilhører Ingeborg.

Et stort GISP går gjennom alle menneskene i salen. Folk begynner å snakke i munnen på hverdre. William ser bort på Ingeborg som unngår blikket hans.

BONNEVIE (CONT'D)
Ærede tommer. Hun løy om
nakkebrudde. Hun løy om forsikrings
summen.

William sier ikke noe. Han har aldri vært med usikker.

BONNEVIE (CONT'D)
Og hun løy og fingeravtrykket. Det
gjenstår kun en ting vi må teste om
hun lyver om. Får jeg lov nå?

DOMMER SHARFENBERG
Ja. Du kan fortsette.

Bonnevie gir ett signal til to politimenn som griper Ingeborg.

BONNEVIE
En siste test, Fru Køber.

De leder henne ut av rettsalen. Hun protesterer ikke.

EXT. KOMMUNAL SVØMMEHALL - MORGEN

Utenfor bygningen står det massevis av folk. Politiet må holde folk tilbake.

William og Andreas ankommer.

WILLIAM
Slipp meg inn. Jeg er hennes
advokat.

De kommer seg inn.

INT. KOMMUNAL SVØMMEHALL - MORGEN

Ingeborg står en badedrakt med en badekåpe over skuldrene. Hun skjelver av kulde. POLITIKVINNE # 1 låser opp håndjernene og leder henne frem til kanten av bassenget. Lyset i badehallen er dempet, de fleste er opplyst av det glødende, turkise lyset fra bassenget. En delegasjon av mest menn, i uniform og dress og frakk, inkludert juryen og Bonnevie og Sharfenberg.

Døren åpner seg og William og Andreas forter seg inn.

WILLIAM
Hva skjer her?

Politikvinnen tar badekåpen av Ingeborg.

BONNEVIE
Få henne inn!

WILLIAM
Stop. Dette er galskap. Hun kan ikke svømme!

William forsøker å gripe Ingeborg, men politiet holder han tilbake. Ingeborg forsøker å kjempe mot, men det er ingen ting hun kan gjøre. Hun ser på William.

Bonnevie dytter henne ut.

WILLIAM (CONT'D)
Nei!

William forsøker å redde henne, men politiet holder han igjen.

WILLIAM (CONT'D)
Ingeborg!

Hun er under vann. Plasket blir langsomt små bølger, som til slutt dør helt ut og det er helt stille. William går etter Bonnevie, men han blir holdt igjen.

WILLIAM (CONT'D)
Hva har du gjort?!

Stille. William kneler ved bassengkanten for å se ned i vannet.

UNDER VANN - Ingeborg flyter. Stille. I øynene ser vi at hun tenker igjennom sin skjebne. Et håpløst dilemma.

Hun ser opp. Gjennom vannet ser hun et utydelig bilde av William som stirrer ned mot henne. Hun kan så vidt høre at han roper navnet hennes.

Hun stirrer inn i vannet. På ingen ting. Vi kan bare gjette hva som foregår i hodet hennes.

Så begynner hun å få spasmer. Hun må puste, men forsøker å kjempe mot det. Spasmene blir værre og værre og til slutt flyter hun oppover. Når hun kommer til overflaten, puster hun dypt inn - og - svømmer.

Helt perfekt.

William stirrer på henne. Sjokkert. Hun har løyet hele tiden.

Bonnevie er fornøyd.

Ingeborg svømmer vekk fra William, mot trappene.

Tårene triller ned Ingeborg's våte ansikt.

Hun klatrer opp badetrappen, rett inn i armene på to politikvinner. En putter på badekåpen, mens den andre fester håndjernene.

En forstyrret William snubler ut av lokalet. Ingeborg er maktesløs og kan ikke følge etter.

William er knust og forsvinner ned brosteinsgaten, idet Ingeborg blir ledet ut av bygningen omringet av vakter. Pressen og folk roper etter henne, men vi hører ingen ting.

BRING MEG HEL TIL LAND (audio)

EXT. OFFENTLIG SVØMMEHALL - NATT

Sønderknust forsvinner William ut døren, er alene og samler sammen papirene. Andreas kommer inn og ser han pakke sammen.

ANDREAS

Så du bare stikker?

WILLIAM

Du har saken nå. Jeg kommer bare til å gjøre ting værre.

ANDREAS

For henne. Eller for deg?

Ikke noe svar.

ANDREAS (CONT'D)

I morgen er det avslutnings prosedyre!

WILLIAM

Be om en utsettelse.

ANDREAS

Jeg kommer ikke til å klare det.
Det vet du.

WILLIAM

Inngå et kompromiss. Hun får 15 år
maks, ute etter 10.

Andreas ser William forsvinne ned gaten.

ANDREAS

Ble ikke du kalt Clarence Darrow av
din kone? Advokaten som hjalp alle
som var i nød?

William har ikke svar. Han bare fortsetter å gå.

ANDREAS (CONT'D)

Med all respekt - jeg synes du er
en forbanna feiging!

EXT. TOG STASJON - NATT

Vi er tilbake der vi startet. William er alene på platformen.

En skygge dukker opp bak han. Det er personen som har sittet
bakerst i rettsalen hele tiden.

HENRY

Her Barnett?

William snur seg. Henry tar ned hetten på jakken og viser
seg frem som -

HENRY (CONT'D)

Henry Dahl. Ingeborg's tvilling
bror.

Henry er litt feminin i sin fremtreden.

WILLIAM

Jeg har sett deg bakerst i
rettsalen. Familiens sorte får.

HENRY

Så det er mitt rykte.

WILLIAM

Tilbake fra reise?

HENRY

Jeg kom tilbake den dagen Ingeborg ble arrestert.

WILLIAM

Jeg beklager, men jeg er ikke lenger på saken.

Henry kommer nærmere.

HENRY

Min far brukte å være en agnostiker. Som deg. Men sorgen forandret han helt.

WILLIAM

Sorg forandrer alle.

Henry begynner å fortelle selv om ikke William har bedt om det.

HENRY

Min bror, Ragnar, var min fars øyesten.

INT. KØBER HUS - STUE - NATT FLASHBACK

- lyden av banking. LUDVIG, DAGNY og Ingeborg åpner døren og ser en Uniformert Politimann. Vi hører ikke hva han sier, men vi ser det er dårlige nyheter. Ludvig faller sammen.

HENRY (V.O.)

En dag hadde Ragnar vært ute og seilet, men båten kantret og han falt under. Kom ikke opp igjen.

Familien reagerer.

HENRY

Jeg synes min fars sorg var patetisk. Han viste aldri mye følelser for noe som helst, og plutselig denne - patetisk overflod.

Ludvig Dahl på knærne, tårer, vugger frem og tilbake.

LUDVIG

Min sønn..

HENRY

Vår sorg var helt underordnet. Han kuppet hele plassen.

(MORE)

HENRY (CONT'D)

Ingeborg og jeg hadde mistet en
bror, og min mor hadde mistet en
sønn, men det handlet bare om ham -
det var ingen plass til vår sorg.

Ludvig vugger frem og tilbake i en nærmest teatralisk
oppførsel.

FLASHBACK SLUTTER

HENRY (CONT'D)

Jeg orket ikke se han sånn. Ikke
fordi jeg synes synd på ham, men
fordi jeg hatet han.

Henry stopper.

HENRY (CONT'D)

Jeg var aldri den sønnen han ønsket
seg. Jeg var for "kunstnerisk" sa
han.

(han fnyser av eufemismen)
Kunstnerisk.

Vi forstår at han mener "skjeiv".

WILLIAM

Også?

HENRY

Så, etter Ragnar døde, oppdaget
Ingeborg sitt talent.

WILLIAM

Jammen flaks.

HENRY

Hun kunne kommunisere med min
avdøde bror, hans avdøde - favoritt
sønn - dg det var da han så henne
for første gang. På ordentlig.

RASKE KLIPP:

Ingeborg i forskjellige seanser. Vi flyter sømløst mellom
disse flashback og raske.

HENRY (CONT'D)

Hun var alltid det usynlige barnet.
Hun som levde i skyggen av sine
brødre, så plutselig oppdaget hun
disse "evnene" -

WILLIAM

Så som hvert barn - hun ønsket
å bli sett. Få hans oppmerksomhet.

HENRY

Og det fikk hun. Mer enn hun
ønsket.

Et enkelt soverom. Ingeborg, i nattkjole, sover tungt på en enkel seng. Hennes far kommer inn uten å banke på døren, og vekker henne brutalt.

HENRY (CONT'D)

Han kunne vekke henne midt på natten når han - eller hvem som helst - ønsket å snakke med de døde. Det ble som et narkotikum for han.

Henry snur seg for å se på sin far.

HENRY (CONT'D)

Jeg forsøkte å stoppe han, men han var besatt.

Ludvig dytter han brutalt vekk.

WILLIAM

Og din mor?

HENRY

(bitter)

Hun gjorde ingen ting for å stoppe han. Hun hadde nok å bekymre seg over.

INT. KØBER HUS - STUE - NATT

FLASHBACK av DAGNY som passivt står og ser på. Hun viser ingen følelser mens Ludvig drar Ingeborg etter seg i en nattkjole, inn i stuen foran et QUIJA brett hvor klienter sitter og venter.

HENRY

Når han først var blitt smittet av spiritismen og sin nye status, så sluttet han å jobbe, selv om vi fortsatte å leve som før. Elegante serveringer for våre gjester. Vi brukte raskt opp alle oppsparte midler og min mors formue.

(MORE)

HENRY (CONT'D)

Han var gal og hadde
vrangforestillinger, og min mor
måtte begynne å låne penger. Fra
banker, venner og familie.

En Seance er underveis i spisestuen mens Dagny sitter i stuen
og jobber med regninger og papirer.

HENRY (CONT'D)

Som årene gikk vokste nok gjelden
seg ut av proposjoner. Jeg tror
det var svært nedverdiggende for
henne.

WILLIAM

Så hun tok ut en livs forsikring?

HENRY

70 tusen kroner. Cirka samme beløp
som de skyldet.

WILLIAM

Det er ikke ulovlig.

FLASHBACK - Ludvig sitter ved siden av en utslitt Ingeborg
som holder en seanse. Hun er helt utmattet og faller i søvn.
Ludvig rister henne våken igjen.

HENRY

Min far råkjørte Dagny som en
seanse fabrikk. Gjennom spiritismen
fikk han respekt og flere venner i
overklassen. Som bare foret hans
syke jåleri. Så han tvang henne.
Endeløse, slitsomme seanser, dag og
natt, syv dager i uken, i ti lange
år.

I en litt surrealistisk setting ser vi en redd Ingeborg,
omringet av anonyme menn i sorte dresser og hvite laboratorie
frakker.

HENRY (CONT'D)

For å holde på hennes kredibilitet,
eller fin fars kredibilitet
egentlig, så lot han forskere og
menn fra kirken gjøre eksperimenter
på henne. Forferdelige,
smertefulle eksperiment.

(pause)

Til slutt var hun som en
laboratorie-rotte.

Vi ser glimt av forferdelige 30 talls medisinske eksperiment bli utført på INGEBORG.

Ingeborg i ett hvitt sykehus, ARMER og BEN SPENT FAST. I BAKGRUNNEN SER VI INSTRUMENTER ofte brukt på sinnsykehus.

Ingeborg sitter i en forvrengt posisjon mens de tapper blod, tester hennes fleksibilitet, lyser sterke lamper inn i øynene hennes. De fyller henne med væske som gjør at hun kaster opp.

TILBAKE TIL SCENEN - William er sjokkert.

WILLIAM

Jeg hadde ingen anelse.

HENRY

Alt var for hans skyld. Ingeborg ville bare bli elsket. Og til gjengjeld torturerte han henne.

WILLIAM

Du har etablert et motiv.

Så hører vi fler og fler mennesker som begynner å synge i bakgrunnen. En unison ostinato.

HENRY

Etter tusenvis av seanser med rike mennesker og deres små patetiske behov, forsvunnede smykker, tips på aksjer, så ønsket Ingeborg å gjøre noe verdifullt. Hun måtte føle seg nyttig og elsket. Så hun trakk vanlige mennesker ut av deres fortvilelse - deres store savn etter krigen. Enker, foreldre, søsken - alle klarte å til slutt å fungere - takket være henne. Akkurat som hun forsøkte å hjelpe deg.

Toget ankommer.

HENRY (CONT'D)

Spiller det noen rolle om Ingeborg's evner er ekte?

Toget stopper foran William. Han tenker.

Pause.

Så kommer Bonnevie.

BONNEVIE

Barnett.

WILLIAM

Vil du forsikre deg om at jeg er på
det toget?

BONNEVIE

Jeg ville bare vise respekt for en
verdlig motstander. Jeg ser Ingeborg
i ett nytt lys nå. Takket være deg
skal jeg ikke insitere på galgen,
men heller gå for livstid.

William tar ett skritt ombord i toget.

Henry ser på ham fra en avstand, håper at han stiger ned fra
toget.

BONNEVIE (CONT'D)

Det er ikke viktig for meg at Ingeborg henger,
men at folk slutter å tro på henne. Å løse denne
saken er viktigere enn hundre mord.

William putter enda en fot på toget. Røyken fra lokomotivet
omringer han og vi hører TOGFLOYTEN.

KONDUKTØR

Siste opprop til New York City.

BONNEVIE

Du får ønske meg lykke til,
Barnett, selv om jeg ikke tror jeg
trenger det.

(pause)

Hun er skyldig - det er utenfor
rimelig tvil.

William stopper opp. Selvfølgelig!

Bonnevie forsvinner, og William blir stående og tenke.

Plustelig, i en virvelvind av røyk ser vi William som har
gått ned fra toget.

INT. ANDREAS'S KONTOR - NATT

Andreas sitter alene ved pulten, skummer gjennom lovbøker,
øver seg på å snakke, forsøker å høres autorativ ut.

ANDREAS

Ærede dommer... vi står her i dag
med en sak - som - ehem. Herr
Dommer..

Døren åpner seg og William kommer inn.

WILLIAM

Sett på en stor kanne med kaffe.

ANDREAS

Unnskyld meg?

WILLIAM

Du hørte meg. Kaffe. Nå.

ANDREAS

Selvfølgelig - men..

WILLIAM

Men hva? Har vi ikke mer kaffe?

ANDREAS

Jo. Jeg er bare -

WILLIAM

Overrasket?

ANDREAS

Ja.

WILLIAM

Ikke vær det. Vi har en klient å
forsvare.

Andreas bare stirrer på han.

WILLIAM (CONT'D)

Jeg trodde du ville bli glad?

ANDREAS

Det er jeg.. jeg er det.

(tilstår)

Jeg begynner å lure på om hun er
skyldig.

William vil ikke høre slik.

WILLIAM

Vår jobb er å forsvare henne,
Andreas. Ikke bestemme om hun er
skyldig.

(MORE)

WILLIAM (CONT'D)

Vi er etisk ansvarlige for å
intenst representere vår klient,
uansett hva vår personlige
overbevisning representerer.

ANDREAS

Og - hva er strategien?

William ser på han og griper han ved skuldrene. En euforisk energi henger over han.

WILLIAM

Finn ut hver eneste detalj du kan
om jury medlemmene, uansett hvor
uviktig detaljene virker for deg.
Men ikke spør dem direkte. Spør
venner og familie så du ikke
påvirker noen. Vi må ha intime
detaljer som om de går til terapi,
foreldre som har vært voldelige,
barne kjæresten, hva som helst. Så
forter du deg til fengselet og
forteller alt til Ingeborg og be
hende huske alle detaljer. Forstår
du?

ANDREAS

Ja. Men hvorfor?

WILLIAM

"Rimelig tvil"

Pause.

ANDREAS

Jeg trodde det var for
risikabelt...

WILLIAM

Det er vår eneste sjanse. Gjør
det!

Andreas er halvveis ute av døren da han stopper opp.

ANDREAS

Vent. Hva hvis jeg ikke finner ut
noe.

WILLIAM

Alle har en tragedie, Andreas.

INT. KØBER HUS - NATT

I hallen står Dagny litt tilbaketrukket og Elvira står i døråpningen og snakker med to politimenn. Politimennene går og Elvira stenger døren.

DAGNY
Hva ville politiet?

ELVIRA
De spurte etter deg.

DAGNY
Og?

ELVIRA
Jeg sa du sov.

DAGNY
Bra.

ELVIRA
De sa de kommer tilbake - men da er vel ikke jeg her.

DAGNY
Nei. Jeg beklager, men jeg må spare.

ELVIRA
Er det noe jeg kan gjøre før jeg går?

DAGNY
Nei. Takk.

Elvira plukker opp koffertene sine. Dagny tar noen småpenger fra lomeboken sin og gir til henne.

DAGNY (CONT'D)
Jeg beklager at det ikke er mer.

ELVIRA
Det går bra. Kanskje jeg kan jobbe for deg en gang i fremtiden.

DAGNY
Det er en fin tanke.

Elvira skal til å gå, så stopper hun opp.

ELVIRA
Jeg vet at Ludvig Dahl hadde en livsforsikring.

Pause. Dagny er sjokkert, men viser det ikke.

DAGNY

Du har lest våre brev?

ELVIRA

Det å åpne posten var en av mine oppgaver. Beklaget hvis jeg gjorde noe feil.

En lang stund hvor de bare ser på hverandre.

ELVIRA (CONT'D)

En stor sum penger er på vei inn. Mer enn nok til å dekke gjelden.

DAGNY

Du tenker for mye, Elvira.

ELVIRA

Det er det som skjer når du må være stille hele dagen. Stakkars Ingeborg. Det er ikke riktig at det er hun som sitter i fengsel.

DAGNY

Farvel, Elvira.

Elvira skal til å gå, men stopper igjen.

ELVIRA

Du vet, Dagny. Jeg kunne trenge litt mer penger akkurat nå. Nå som jeg er uten jobb mener jeg.

Makten har flyttet seg. Dagny vet det.

DAGNY

Jeg har noe mer på kontoret. Kom tilbake i morgen.

ELVIRA

Jeg skal det. Tro meg. Jeg kommer tilbake.

Hun skal til å gå da -

DAGNY

Elvira?

ELVIRA

Ja?

DAGNY

Kan du gjøre en siste tjeneste -
for Ingeborg?

ELVIRA

Jeg gjør hvasomhelst for Ingeborg.

DAGNY

Stikk innom fengselet og ta med deg
disse klærne og noe mat til henne.
Hun har ikke spist på flere dager.

ELVIRA

Selvfølgelig.

Dagny gir henne en liten bunt med klær og noe innpakket mat.
Så ser hun Elvira forlate huset og stenge døren etter seg.

Stillhet.

Hun tar ett blick på seg selv i speilet. Så begynner hun å
ta på seg kåpen. Etpar handsker.

Så går hun ut og kamera blir igjen og ser hun forsvinner ned
trappen.

INT. FENGSELS CELLE - NATT

Døren åpner seg og Ingeborg ser opp.

INGEBORG

William?

Han setter seg.

WILLIAM

Jeg vet ærlig talt ikke hvordan jeg
føler det nå, men jeg vet hvordan
de du hjalp føler det. Og de
trenger deg. Kanskje jeg gjør det
også.

Endelig noen som ser henne for den hun er.

WILLIAM (CONT'D)

Jeg har en plan for å få oss
gjennom avslutnings argumentet. Men
du må være med på det. Stoler du
på meg?

Hun nikker et - ja.

WILLIAM (CONT'D)

Du må gå tilbake til den dagen din far druknet. Det kommer til å gjøre vondt, men jeg trenger at du beskriver hver eneste detalj.

Ingeborg samtykker med ett nikk.

WILLIAM (CONT'D)

Fortell meg eksakt hva som skjedde da han begynte å gå under - nakke skaden - når...

Lyden manipuleres og stemmen hans forsvinner selv om vi ser at han fortsetter å snakke. Hun hører ikke hva han sier - og det gjør ikke vi heller.

SONG: HE SEES ME

HAN SER MEG (audio)

INGEBORG

Om han virker så sikker og klar,
kan jeg ane et vemod han har.
Der han nådeløst graver og spør
i sitt underlig varme forhør.

(Når en karakter synger, sitter den andre og prater som om alt er normalt, men vi hører ikke hva han eller hun sier)

INGEBORG (CONT'D)

Et blikk, en umerkelig gest.
Han ser meg når jeg trenger det mest.
Med en hvileløs jakt etter svar
har han blitt til det håpet jeg har.

INGEBORG (CONT'D)

Han ser meg
Han ser meg
Han ser hvem jeg er

WILLIAM

Om hun virker så sikker og klar
kan jeg ane en kvinne som har
Blitt fortalt hvilken vei hun skal gå.
og i meg kan se utveien nå.

WILLIAM (CONT'D)

Hun ser meg
Hun ser meg
Hun ser hvem jeg er.

INGEBORG/WILLIAM

han ser slik en mann ser en kvinne
 kvinne ser en mann
 Jeg vil han skal se meg
 Jeg vil hun skal se meg
 slik som jeg er -
 bak rollen jeg har
 og måtte det vare en evig stund

EXT. ELVEBREDDEN ANDREAS SIDEN AV ELVEN - NATT

Det regner. William går av kabel fergen og går bortover gaten. Hans sko lager ekko på brosteinen mellom de smale gatene. Så ser han -

WILLIAM

Andreas?

Andreas er anpusten og tar frem sin notatblokk.

ANDREAS

Jeg tror jeg har nok. Du har helt rett. Alle har en tragedie.

WILLIAM

Flott. Fortell Ingeborg alt sammen.
 Jeg må legge meg. Stor dag i morgen.

William forsvinner og Andreas haster videre ned mot fergen.

Fergemannen slukker lampen med et drønn stopper den tunge diesel motoren idet Andreas kommer løpende. Fergemannen stenger porten.

ANDREAS

Jeg må over.

FERGEMANN

Beklager. Siste båt.

ANDREAS

Men jeg MÅ snakke med noen der i kveld.

FERGEMANN

Kom tilbake i morgen.

Fergemannen begynner å gå derfra.

ANDREAS

Hei! Vær så snill!

Andreas ser over til den andre siden. Den strie, farlige elven mellom han og fengselet. Han er alene.

Så ser han en liten båt.

Med frykt for vannet dytter han båten ut i den strie elven og begynner å ro, men strømmen er for sterk. Båten begynner raskt å drive nedover og Andreas får panikk.

Han ser kabelen fra kabelfergen dupper i vannet og han lener seg ut for å ta tak i den, men blir hengende så langt over ripa at han faller i elven.

Andreas gisper etter luft der han forsøker å tviholde i kabelen. Hodet hans dupper under og han ser båten som forsvinner ned mot den farligere delen av elven for så å forsvinne helt.

Andreas klarer så vidt å holde hodet over vannet der han trekker seg innover mot fengselet etter kabelen. Vannet skyller over han og notatblokken som ligger i brystlommen. Men han kjemper seg bortover.

EXT. ELVEBREDDEN - NATT

Elvira kommer gående langs elven mens hun bærer på bunten med klær. Et stykke bak henne er det en skygge som følger henne.

Elvira føler hun blir forfulgt og begynner å gå raskere. Men hele tiden er det en skygge som følger etter henne. Vi vet at det er Dagny...

EXT. ELVEBREDDEN FORAN FENGSELET - NATT

Andreas faller fremover på den gjørmete elvebredden og sliter seg opp på bena. Han tar et dypt pust og merker at han er i live.

Så snubler han seg fremover i den dype gjørma inn på den tørre bredden og faller ned på knærne.

ANDREAS

Ja!!

Så kommer han på noe og griper etter notatblokken og åpner den. Vannet har skyld bort mye blekk, men han kan fremdeles lese det som står der.

ANDREAS (CONT'D)

Takk!

INT. MENTAL-SYKEHUS - NATT

Bonnevie kommer gående nedover korridoren. Natt sykepleieren ser han.

NATT SYKEPLEIER
Bonnevie? Det var veldig sent?

BONNEVIE
Jeg bare må - stor dag i morgen.

Hun forstår, så -

Hun forlater han.

INT. MENTAL-SYKEHUS - ANNA'S ROM - NATT

Bonnevie sitter ved sengen. Anna er våken, men ikke tilstede.

Han sitter opplyst av bare ett enkelt stearinlys og holder henne i hånden. Du kan se hun var sprudlende en gang i tiden, men nå er hun bare en skygge av seg selv.

BONNEVIE
I morgen skal hun dømmes for hva hun gjorde mot deg. Vi får endelig en verdig avslutning på dette.

Han leter etter en reaksjon.

Ingen ting.

En sykepleier kommer inn og gjør Anna klar for natten.

BONNEVIE (CONT'D)
Hvordan er det med henne i kveld?
Noen forandringer?

NATT SYKEPLEIER
Nei.

BONNEVIE
Sikker?

NATT SYKEPLEIER
Ja. Som hver dag, Bonnevie.

BONNEVIE
Når jeg var her i går synes jeg at jeg så en liten bevegelse -

NATT SYKEPLEIER
Bare reflekser. Beklager.

Hun forlater han og Bonnevie steller for sin datter. Han skifter vann på blomstene, strammer lakenet rundt sengen, og kysser henne forsiktig på pannen.

Ingen reaksjon.

EXT. RETTSAL - DAG

Utenfor rettsalen er det yrende liv. Det summer av energi blandt folk og pressen. Alle forsøker å komme seg inn og politiet har et svare strev med å holde orden.

AVISGUTT
Avsluttende prosedyre! Er dette slutten på Køber Dahl imperiet? Kommer Ingeborg Køber til å henge?

INT. RETTSAL - DAG

Ingeborg sitter med hevet hode og hendene i håndjern. Hun forsøker å holde masken og ikke møte blikket til noen.

Ett stykke bak henne sitter Dagny og Stefan.

STEFAN
Hvor er Elvira?

Dagny trekker på skuldrene. Hun vet.

DAGNY
Jeg måtte la henne gå.

STEFAN
Det var synd. Jeg har masse skittentøy.

William står nervøst og ser etter Andreas. Så går han over til Ingeborg.

WILLIAM
Er du klar?

Hun nikker på hodet.

DOMMER SHARFENBERG
Barnett? Skal du starte med din avslutnings prosedyre?

William urolig, svarer ikke. Bonnevie setter seg.

DOMMER SHARFENBERG (CONT'D)

Barnett?

WILLIAM

Ja, herr Dommer. Jeg bare venter på min assistent...

DOMMER SHARFENBERG

Barnett, jeg må nesten be deg starte, ellers så blir du anklaget for å holde igjen prosessen.

William forstår at det er ingen utvei.

WILLIAM

(til seg selv)

Da får det bare stå til..

William reiser seg.

WILLIAM (CONT'D)

Ærede dommer. På tross av mangel på klare bevis er det ingen som tror på Ingeborg Køber. Hun er allerede dømt på folkets domstol før saken i det hele tatt er påbegynt. Hun har allerede blitt hengt på galgen av justis og forutinntatte holdninger. Men hvis vi ser på fakta, så vet vi bare dette - det var to personer tilstede den dagen ulykken skjedde. Det var Ingeborg, og hennes far - Ludvig Dahl.

BONNEVIE

Unnskyld meg, men han bare bekrefter helt innlysende ting.

DOMMER SHARFENBERG

Hvor vil du med dette, Barnett?

WILLIAM

Siden ingen vil tro på den eneste gjenlevende vitnet til ulykken, la oss ta frem det andre vitnet.

Forvirring.

WILLIAM (CONT'D)

La oss forhøre Ingeborg's far istedet.

Ingeborg reagerer. Dagny og Stefan er forvirret.

Folk begynner å hviske i salen "Men han er jo død.." "Hva er det han snakker om?"

BONNEVIE
Dette er latterlig!

DOMMER SHARFENBERG
(interresert)
Fortsett, Barnett.

WILLIAM
Jeg tilkaller Ludvig Dahl til vitneboksen.

BONNEVIE
Dommer! Dette er absurd!

DOMMER SHARFENBERG
Og hvordan skal du få til det?

WILLIAM
Gi meg litt spillerom, dommer.

Dommeren nikker samtykkende.

WILLIAM (CONT'D)
Ingeborg. Kan du være så snill
å snakke med din far. Vi må spørre
han etpar spørsmål.

Salen begynner å le.

BONNEVIE
Her Dommer. Dette må du stoppe.

DOMMER SHARFENBERG
Nei. Jeg har lyst å se dette.

Ingeborg er helt tom i blikket og William må signalisere til henne for å få henne til å reagere.

WILLIAM
Stol på meg.

BONNEVIE
Dette er bortkastet tid.

DOMMER SHARFENBERG
Rolig nå, Bonnevie. Det er det jeg
som bestemmer.

Dommeren nikker til politimannen som leder henne bort til vitneboksen.

PUBLIKUM begynner å snakke og le i munnen på hverandre.
Dommeren slår med hammeren.

DOMMER SHARFENBERG (CONT'D)

Stille!

William ser bort på en vakt.

WILLIAM

Kan du dempe belysningen litt, er
du snill?

Vakten ser usikkert bort på dommeren.

BONNEVIE

Er dette virkelig nødvendig?

WILLIAM

Jeg er redd for det.

Dommeren trekker på skuldrene og gir et "kan like gjerne
forsøke" tegn til vakten. Vakten vrir på en stor messing
håndtak og gasslyktene dempes. Nå får hele rettsalen en litt
mer mystisk stemning. Noen ler, andre er mer usikre og til
slutt blir det helt stille.

BONNEVIE

Dette har gått for langt!

DOMMER SHARFENBERG

Stille, Bonnevie.

WILLIAM

Fru Køber. Du kan starte.

Hun forstår og lar blikket synke ned mot bakken, og Ingeborg
faller i en trance. Noen ruller oppgitt med øynene andre
følger nøye med.

William tar frem en nål og gir den til vakten.

WILLIAM (CONT'D)

Kan du? Vi må være sikre på at hun
er i en dyp transe.

Vakten ser igjen usikkert over på dommeren som nikker. Han
er tydelig interresert.

Vakten stikker henne på den nakne underarmen med nålen.

WILLIAM (CONT'D)

Dypere.

Vakten nøler, så stikker han nålen enda dypere. Ingeborg reagerer ikke. Det er et stort pust som går gjennom salen. Han tar ut nålen igjen, og William tar den og tørker den ren for blod.

Så legger William forsiktig QUIJA brettet foran henne og legger hånden hennes på messing pekeren.

WILLIAM (CONT'D)

Takk. Nå er vi klare.

William leser noe fra en liten jukselapp.

WILLIAM (CONT'D)

"Vi overlater våre hjerter og sjeler til ånder i det hinsides som måtte ønske å ta kontakt med oss".

Pause. Så -

Ingeborg løfter på hodet, med øynene lukket. William er litt imponert over seg selv. Det funket.

WILLIAM (CONT'D)

Er det noen der?

Ingeborgs hånd begynner å bevege seg over Ouija brettet og dommeren lener seg over kanten for å se hvor den stopper -

DOMMER SHARFENBERG

"Ja"

Et gisp går gjennom salen.

WILLIAM

Hvem snakker jeg med?

Ingeborgs hånd begynner å bevege seg fra bokstav til bokstav. Helt presist treffer hun hver bokstav uten å se. Nesten mekanisk som om det er styrt fra en annen kraft. Dommeren staver frem bokstavene ettersom hun lander på dem.

DOMMER SHARFENBERG

L-U-D-V- Ludvig Dahl.

Det er blandede følelser i salen. Noen flirer noen tar det helt alvorlig, men alle følger nøye med.

WILLIAM

Jeg har bare ett spørsmål, Her Dahl. Var det din datter som forårsaket din død?

Nå er det helt stille. Ingeborg løfter hodet og svarer med en dypere røst enn vanlig.

INGEBORG SOM LUDVIG

Jeg svømte da jeg plutselig fikk krampe. Også gikk jeg under, men følte en varme og da så jeg - min sønn. På den andre siden. Så forsøkte Ingeborg å trekke meg i land, men jeg ville ikke. Så fikk jeg panikk og holdt på å trekke med meg Ingeborg. Jeg ville ikke bli reddet.

Stille. Alle i salen er bondefanget og følger nøye med. William vet han har dem i sin hule hånd, og må fortsette teateret før boblen sprekker.

WILLIAM

Vi må verifisere autensiteten til denne ånden. Kan du fortelle oss noe om noen i dette rommet.

Ingeborg åpner øynene. Hun har ett besatt blikk i øynene. Det er skremmende, så snur hun seg mot juryen.

INGEBORG SOM LUDVIG

Jurymedlen nummer en hadde polio når han var fem år og må ha støtte for sine ben.

Jurymedlem nr 1 løfter på bukse benet og avdekker en krommet anretning som omringer benene hans og fortsetter oppover.

INGEBORG SOM LUDVIG (CONT'D)

Ved side av han, jurymedlem nummer to forsøkte tre ganger å bli gravid. Uten hell.

(pause)

Jeg er lei meg på dine vegne, Frue. Men du vil få det til den fjerde gangen.

Damen har samme reaksjon. Ingeborg har rett, så hun får ett lite smil i håpet.

INGEBORG SOM LUDVIG (CONT'D)

Ved siden av henne, jurymedlem nummer tre var den eneste arvingen til familiens formue, men på grunn av hans spillegalskap har hans far donert hele formuen til kirken. Men du kan anse deg selv som heldig. Det ville vært din undergang.

Hun har rett. Igjen. Nå er alle jurymedlemmene spent på deres tur.

INGEBORG SOM LUDVIG (CONT'D)

Jurymedlem nummer fire er en teologi student som har mistet sin tro og kommer til å forlate fakultetet neste uke.

Helt riktig. Selv William er imponert over denne detaljen. Folk i salen er helt betatt av det som skjer. Så ser Ingeborg rett på - Bonnevie.

INGEBORG SOM LUDVIG (CONT'D)

Bonnevie.

Bonnevie ser på henne. Meg?

INGEBORG SOM LUDVIG (CONT'D)

Når du går og snakker med din datter - selv om du ikke ser noen reaksjon - så hører hun hvert eneste ord du sier.

Bonnevie bare stirrer tilbake.

Så begynner en tåre og danne seg i øyekroken hans.

William reagerer. Wow. Den var uventet, men smart.

Ingeborg våkner. William går rett bort til lysbryteren og vrir den store messingknappen tilbake så lyset stiger igjen.

WILLIAM

Hva var det? Hva har vi nettop vært vitne til? Var det et triks? Var det en skuespiller gjemt bak her, mens hun bare beveget munnen? Kanskje. Skal vi le? Være redde? Mistenksomme? Tro? Jeg sier til dere - ja til alt dette. Forvirring og tvil gjør at dette er mulig. Og det er slik vi må se verden.

Alle lytter til hvert ord han sier.

WILLIAM (CONT'D)

Vi kan alle avfeie dette som teater, men ingen av dere kan fortelle meg at dere ikke trodde på det for ett lite øyeblikk.

(MORE)

WILLIAM (CONT'D)

Og i dette øyeblikket var dere overbevist, og dere klarte ikke å si 'hevet over enhver tvil" at dette var tryllekunstner.

Pause.

WILLIAM (CONT'D)

Den tvilen dere følte der, er samme tvil som henger over denne saken. Det er ingen vitner. Ingen bevis. Det er bare indisier. Og hvis vi ikke stirrer rett på beviset med våre egne øyne kan vi aldri være sikre.

Han går bort til juryen.

WILLIAM (CONT'D)

Hvis dere dømmer Ingeborg Køber, under tvil, så er det en større kriminell handling enn den hun er stevnet for, fordi hele fundamentet til vårt lov-samfunn, er at den som ikke har byrden med å fremlegge bevis, er uskyldig, inntil det motsatte er bevist. Så hvis dere ikke føler at hun er skyldig i drapet på sin far og at det er hevet over enhver tvil, så MÅ dere la henne gå fri.

HEVET OVER ENHVER TVIL (audio)

William vet han har vunnet saken idet hele salen bryter ut i kaos. Dommeren slår med hammeren og ber om ro, men det er en euforisk stemning som ingen har kontroll på.

Bonnevie er sjokkert, det bitre tapet er dempet av håpefulle ord om Anna. Han bare stirrer fremfor seg. Et lite håp i øynene.

Dagny forsøker å holde rundt Ingeborg, men Ingeborg trekker seg vekk.

DAGNY

Jeg er lei for alt som har skjedd.

INGEBORG

Er du?

Scenen blir avbrudt av lyden av BÅT HORN

TOOT

EXT. KØBER HUS - KVELD

Ingebors står ved en hest og kjerre utenfor huset.

Dagny ser henne fra vinduet. Kjerreføreren løfter bagasje opp på vognen idet Stefan kommer ned trappene med den siste kofferten.

STEFAN

Her er den siste.

Han ser på kjerren.

STEFAN (CONT'D)

Skal vel klare å holde ut blandt proletarene i København.

INGEBORG

Har du nøklene til leiligheten?

STEFAN

Ja.

Han klapper seg på lommen.

INGEBORG

Gi dem til meg.

STEFAN

Hva?

INGEBORG

Jeg sa - gi dem til meg.

STEFAN

Men - de er trygt i lommen min.

Hun ser ret på han.

INGEBORG

Du skal ikke være med, Stefan.

Stefan er forvirret.

STEFAN

Hva?

INGEBORG

Farvel.

Han er sjokkert.

STEFAN

Ingeborg - jeg...

Hun setter seg i vognen og lukker døren rett foran han. Så ser hun på Dagny idet vognen ruller vekk. Både Dagny og Stefan står forlatt tilbake. Ingeborg ser fremover - fremover mot sitt nye liv.

Dagny ser vognen forsvinne. Så ser hun to politimenn som ankommer porten. Stefan hilser på dem. De snakker med han også peker han mot vinduet der hun står.

INT. DAHL HUSET, MINNEAPOLIS - DAG

I hallen tar Dagny på seg jakken. Så handskene. Så hatten. Så dukker de to politimennene opp som siluetter utenfor det frostede vinduet i utgangsdøren. De banker på.

Hun ser seg i speilet, sikker på at hun ser ordentlig ut for det hun vet skal komme.

POLITIMANN
Fru Dahl? Er du der?

Hun sjekker håret, så ser hun ned på bordet foran seg.

Et glass med piller. Hun gjemmer det i lommen, og går mot døren.

EXT. DULUTH HAVN, LAKE SUPERIOS, MINNESOTA - KVELD

Et flott skip ligger fortøyd i havnen. Det ligger tung tåke og folk stiger ombord på landgangen. Det er mye som skjer med bagasje, kraner, biler, passasjerer.

AVISGUTT
Ekstra! Ingeborg Køber slipper galgen!

En AVISGUTT går blandt alle menneskene.

WILLIAM
Hei du.

William kjøper en avis. Akkurat som i åpnings scenen. Han ser på bildet av Ingeborg.

INGEBORG
"Saken er henlagt"

William ser opp fra avisen og rett på Ingeborg.

INGEBORG (CONT'D)
Jeg hadde håpet på "uskyldig".

WILLIAM
Det er bedre enn "livstid".

INGEBORG
Jeg er fri - men ikke frikjent.

Skipet TUTER i hornet.

WILLIAM
Du får en ny start i København med Stefan.

INGEBORG
Nei. Bare meg.

William forstår.

WILLIAM
Jeg beklager.

INGEBORG
Ikke beklag.

WILLIAM
Det var ett øyeblikk jeg tenkte jeg kunne bli med deg.

INGEBORG
Du kan ikke bare tro på deler av meg, William. Du må tro på hele meg.

Stille

INGEBORG (CONT'D)
Hils Andreas fra meg. Takk han på mine vegne.

WILLIAM
Det skal jeg.

Ingeborg begynner å gå opp landgangen.

WILLIAM (CONT'D)
Ingeborg!

Hun stopper.

INGEBORG
Ja?

WILLIAM
Hvorfor åpnet du brevet med forutsigelsen om din far?

INGEBORG

Jeg var mistenksom. Jeg ville se datoen så jeg kunne være der og redde han. Det klarte jeg ikke.

Han bare står og ser på henne.

INGEBORG (CONT'D)

Du tror fremdeles ikke på meg?

Båten TUTER igjen og hun fortsetter å gå.

WILLIAM

Jeg ønsker -

Hun stopper. Hva?

WILLIAM (CONT'D)

Jeg ønsker deg alt godt.

Så forsvinner hun opp landgangen. Hun er sistemann ombord og de lukker luken bak henne.

William ser seg omkring og oppdager en håndfull mennesker som har kommet ned til havnen for å vinke henne farvel. Folk fra alle sider av livet. Mennesker hun har hjulpet kommer for å vise henne respekt.

Hun oppdager dem. Den ene etter den andre. De ser takknemlig på henne. De store repene blir dradt inn og skipet glir langsomt fra havnen. TUUT.

Lysene på skipet forsvinner i tåken som omslucker båten og Ingeborg. Og til slutt er hun helt borte. Bare hornet er igjen. Men det er også langt borte.

William står ubevegelig igjen, tankefull, og blir plutselig vekket av Andreas som kommer løpende mot han.

ANDREAS

William!

WILLIAM

Der er du. Jeg ventet på deg i hele dag.

ANDREAS

(anpusten)

Beklager, Barnett.

Andreas ser litt forkjølet ut.

WILLIAM

Hva skjedde?

ANDREAS

Lang historie. Siste ferge hadde gått og jeg fant en liten båt og rodde ut - jeg klarte å overvinne frykten min! - og kom meg over på andre siden...

WILLIAM

(avbryter)

Du reddet livet til Ingeborg i dag. Jeg er veldig imponert over alle detaljene du klarte å finne ut på så kort tid. Alle de personlige detaljene.

ANDREAS

Jeg mente å fortelle deg, men når jeg endelig kom meg over til fengeslet, så hadde de transportert henne derfra. Hun var reist.

Pause.

ANDREAS (CONT'D)

Jeg fikk aldri fortalt henne noe som helst.

William er sjokkert.

ANDREAS (CONT'D)

Barnett?

William ser skipet som nå bare er en vag skygge i tåken.

SLUTT